Hortulus Elegantiarum

Magiſtri Laurētij Coruini Nouoforēſis
Partim ex Marci Tullij Ciceronis ſurculis
partim ex ſuo germine conſitus
In cuius fine deſcribitur Craco-
uia Polonie Metro
polis carmie Sa
phico.

Laurentius Coruinus

Has tibi Sarmaticum. doctiſſima Craco. ſub axem
Coruinus leto mittit ab orbe notas
Hinc vbi Breſla potens ⁊ in edibus inclyta ſacris
Menia. preruptis tollit ad aſtra iugis
Scilicet alma meum rude pectus mater alebas
Gnati primitias excipe queſo tui
Quas meus ethereo non ſat madefactus ab ymbre
Sole nec Aphrico parturit vſtus ager:
Dum mihi caſtalij fundet plus roris Apollo
Etnea ſub tepido rura colore coquet
Ipſe ſub autumpni tibi ſidere vitibus Hortum
Plenaqꝫ maturis fetibus arua dabo

Laurētiꝰ Coruini. Academie Cracouiēſis Studentibus Salutem Dicit

Cum quod pluris facerem veſtra in bonis artibus eruditione habeam nihil ex Tulliano vobis Viridario paucos. ⁊ eos quidem pulcerrimos latini vigoris ꝺ legi floſculos in hunc Hortulum conſitos. quibus dum incultum litterarum rubum ornaueritis: multum ille decoris pre ſe feret. more quoqꝫ cadentis. Roſarij non paululuꝫ iucundiſſimi ſpirabit odoris. Quamobrem poſtea ꝙ̄ diurnuꝫ laborem in ſacerrima Minerue paleſtra cōfeceritis ad ſolis occaſum in herboſis huius Hortuli locis ⁊ denſi graminis thoro refrigerium accepiſſe maiorem immoduꝫ conducet Dehinc inter varias herbulas ⁊ letiſſima vireta flores ꝑ arbitratu vrō decerpite. ⁊ famem veſtram fructuum ſuauitate eximite. ꝙ ſi vobis fauces pre ſiti aruerint per obliqua Hortuli deuexa pergite Scaturit ibi fonticulus vitreo latice placidus. qui ꝑ vmbroſam frondentis dumi conuallē leni ſuſurro delapſus dulciſſimas guſtu euomit vndas. quas ſi potaueritis erit id vobis maxime voluptati Valete ⁊ me vt conſueſtis amate Ex Bratiſlauia pridie Nonas Septembres Anno milleſi: q̄ngēte. ij.

Cripturi aut locuturi ꝑ verbū futuri tꝑis: qđ precedit hec Cōiūctio ꝙ. cum ntō vel nominatiuis ꝯiūctionez illam ſequentibus. ſi abiecta cōiūctione ntm̄ vel ntōs mutaueritis in accuſatiuum ſeu accōs. ⁊ loco verbi futuri tꝑis ſcripſeritis aut protuleritis ſuum participium etiam futuri tꝑis. ſic ꝙ illud cōformetur in numero genere ⁊ caſu actiuo vel actiuis prelocatis lepidam valde redderis orōem vrāz Exemplo nobis ſint in p̄mis ſcripta Ciceronis: a quo oīs latina eloquentia veſtram non mediocriter augēda eſt. Inculto tm̄ ſermone prius poſito vt ad oculuz perſpicere poteritis quo vobis pacto illepida oratio elegantiarum flore ſit decoranda

¶ Incultus ſermo

Lentulus ſcribit ꝙ mee lrē maximū apud te pōdus habebūt

¶ Cicero ad Appium pulcrū īpatorē

Lentulus ſcribit meas lrās maximū apđ te pōdus habituras

¶ Incultus ſermo

Promitte ꝙ tu omnia facias propter me.

¶ Cicero ad alienum procōſulē

Pollicear e te omnia facturū mea cauſa

¶ Incultus ſermo

Tm̄ habeo ꝓmittere ꝙ ego tibi abſenti tuiſq̄ p̄ńtibus abūdāter ſatiſfaciam ¶ Cicero ad lentulum procōſulē.

Tantum habeo polliceri me tibi. ⁊c̄. cumulate ſatiſfacturum.

¶ Illepidus ſermo

Confide ꝙ ego tibi tuiſq̄ nunq̄ deero

¶ Lepidus ſermo.

Confide me tibi tuiſq̄ nunq̄ defuturum

¶ Incultus ſermo.

Intellexi ꝙ vos hodie ad Cracouienſe gymnaſium recedetis concedetis abitis: diſcedetis: proficiſcemini

Lepidior ſermo.

Accepi vos hodie ad Cracouieñ. gymnaſium receſſuros. conceſſuros. abituros. diſceſſuros. profecturos

¶ Incultus ſermo:

Hoīes aiūt ꝙ Petroniꝰ ex vrbe ad patriā nūq̄ redibit reuertet

¶ Cultus ſermo

Fama it Petroniū ex vrbe ad patriū ſolū. ad natale ad patriuz larem: ad patrios penates. nūq̄ eſſe redituru. reuerſurum.

¶ Incultus ſermo
Promitto tibi ꝙ ego in omnibus rebus tibi adero: tibi ꝓdero.
¶ Cultus ſermo
Spōdeo me oībus in rebus tibi affutuꝝ: tibi profuturum
¶ Illepidus ſermo
Si non facies maiorem diligentiam timeo ꝙ labor meus nul-
lum penitus fructum tibi afferet.
¶ Lepidus ſermo.
Si non plus opere feceris vereor laborem meum nihil pro-
ſus fructuum tibi allaturum. Hoc ſimiliter notatu digniſſi-
mū eſt Quotiens hoc verbū volo vis vult. ⁊c cū alio verbo in-
finitiui modi ſcribendum venit. aut proferendum. totiens hoc
ꝟbum volo vis vult. ⁊c in ꝟbū ſubſtātiuū Sum es ē ⁊c. ⁊ infi-
nitiuus in ꝑticipiū futuri tp̄is. ſi ꝑmutauerimus iterū ſub con-
formitate accidentium grammaticalium cum caſuali prepoſi-
to non parum leporis orationi adijciemus
¶ Incultus ſermo
Scripſi totius facti iudicium homines velle facere
¶ Cicero ad Lentulū procōſulē
Scripſi totius facti iudicium homines eſſe facturos
¶ Incultus ſermo.
Ille putabat te velle q̄rere nū vnū celum eſſet an innūerabilia.
¶ Cicero ad Petum.
Ille putabat te eſſe q̄ſiturū num vnū celū eſſet an innūerabilia
¶ Incultus ſermo
Sulpitius conſul negabat ſe id velle pati
¶ Cicero ad Appium
Sulpitius conſul negabat ſe id eſſe paſſurum.
¶ Illepidius ſermo
Magiſter: cras ante ſolis ortum in Vergilio vult legere
¶ Venuſtior ſermo
Mgr̄. cras ꝑmo diluculo ꝑuſq̄ꝫ illuxerit in Vergilio ē lectur⁹
¶ Incultos ſermo
Paulinus aiebat ꝙ ipſe balneuꝫ vellet ingredi. intrare. petere
¶ Cultus ſermo
Paulinus aiebat ſe balneū eē ingreſſuꝝ. intratuꝝ. petiturū
¶ Illepidus
Promitto ego omnia volo facere pro veſtra voluntate

¶ Lepidus

Spondeo me omnia eſſe facturum pro arbitratu veſtro

¶ Incultus ſermo

Profiteor ꝙ ego volo vobis ſꝑ morē gerere. auſcultare. obtemperare. obſequi

¶ Cultus ſermo

Profiteor me ſemper vobis eſſe morem geſturum. auſcultaturum. obtemperaturum. obſecuturum. Relatiua item qui. que. quod. quos. quas. que. ſi in oratione ſituantur ſequente verbo futuri tp̄is ꝑuenuſte omittuntur dū ꝟbū futuri tp̄is in ꝑticipiū eiuſdē tp̄is ꝑmutatur: ſic ꝙ reſpondeat in accn̄tibus illi añcedenti qđ prius referebat relatiuū iā omiſſum vt is ſermo.

	peribit
	interibit
Bonarum artium ſtudio queritur nomen quod nunq̄	intermorietur
	cadet
	in preceps ibit

¶ Elegantius exprimitur

	periturum
	interiturum
Bonaꝝ artiū ſtudio queritur nomen nullo vnq̄ euo ſeculo	intermoriturum
	caſurum
	in preceps iturum

¶ Incultus ſermo

Compara tibi diuitias que ſemper durabunt manebunt

¶ Elegantius dicitur

Compara tibi diuitias ſemper. duraturas. manſuras. Item. Res que celerem habebūt finē ſumma diligentia expoſcimus.

¶ Lepidus.

Res celerem finem habituras ſumopere expoſcimus. Nominatiuus cū alijs caſibus ꝓferēdus cū verbo futuri tp̄is ꝑ belle ſibi copulat hoc verbū ſum es eſt cū ꝑticipio futuri tp̄is congruēti accedētibus cū caſuali prepoſito. vt tu quid ages. ⁊ ꝗd tibi placeat pergratum et ſic ad me ſcripſeris

¶ Cicero ad Varronem.

Tu ꝗd ſis acturus et ꝗd tibi ⁊c̄. ¶ Illepidus ſermo. Igitur ſi venias neceſſe eſt ꝙ tu venies ¶ Cicero ad Varronē

Qua propter ſi venturus es ſcitote neceſſe te venturum

¶ Illepidus ſermo.

Mens mea mihi p͛dicit ꝙ aliquod malū mihi hodie eueniet
¶ Lepidioꝛ ſermo.
Mens mea mihi preſagit ꝙ aliqͣd mali hodie mihi ē euēturū.
¶ Jllepidus ſermo.
Si aliquam aduerſitatem deus afferet equo animo patiar.
Uenuſtioꝛ ſermo
Si qͣd aduerſitatis deus ē allaturus equo id aīo ſum paſſurꝰ
Ego ibo ad vniuerſitatē Cracrouienſem Lipſenſem. ⁊c.
¶ Lepidus dicitur

Academiam Cracouienſem
Paleſtram doctrinarum
Jturꝰ ſum ad Gymnaſium Cracouienſe
Alium bonaꝝ artium

Quid craconie ages? Elegantius Quid cracouie es acturus.
Poſt tonitrua aderunt imbꝛes. veniunt ſepe numero pluuie.
¶ Elegans.
Poſt tonitrua ſunt affuturi ymbꝛes. ſunt venture pluuie.
¶ Uerboꝝ ꝑterea multitudinē euitamus ꝑ participia futuri.
tpis Nā loco illoꝝ verboꝝ dum vel ſi: intēdo: volo: debeo: cu⸗
pio vellem. deberē: intēderē: bibere: ſcribere. ⁊c breuiter ꝑ pul
chꝛe ponitur ꝑticipiū futuri tpis. abiecta ſi et dum vt.
¶ Jncultus ſermo
Si intēdis ł cupis ſcribere carmē ſucciplenū Uergiliū legito
¶ Oꝛnatioꝛ ſermo
Scripturus carmen ſucciplenum Uergilium legito
¶ Jllepidus
Dum vis bibere frigidioꝛis aque hauſtum. ⁊c ¶ Lepidus.
Bibiturus frigidioris aque hauſtū ad obliq̄ deuexa ardui mō
tis ꝑgito ⁊ ſuſurrantis ſcaturiginis fontem querito.
¶ Jncultus ſermo
Si debeo incipere Uergiliū. ⁊c. ¶ Cultus ſermo
Incepturus ego Uirgiliū muſas celeſte domiciliū incolentes
in auxilium inuoco ¶ Jncultus ſermo.
Si vultis ꝯcipere recētioꝛis aure ſpūm. ¶ Cultus ſermo.
Recentioꝛis aure ſpūm concepturi alti montis iugū aſcendite
vbi mitis aer molliter ſpirantes zephiri vos afflat
¶ Jncultus ſermo.
Si cupis oꝛare eas ad cubiculum tuum. ¶ Lepidus.

Oꝛatur⁹ cubiculū tuum intrato Auditurus egregias diſcipli
nas ad collegium ito

¶ Itē ſi duo ỽba eiuſdē pſone cū interiecta pte: vt vel et. ſit̾ po-
ſita fuerit omittatur: vt vel et: ſcdm quoqꝫ ỽbū in pticipiū futu
ri tpis mutetur vt. ¶ Illepidus ſermo

Macellum petam vt emam nobis epulas

¶ Lepidus ſermo

Macellum petam nobis epulas ad cenam empturus.

¶ Illepidus ſermo.

Eamus Cracouiam vt aſſequamur doctrine pabula

¶ Lepidus ſermo

Eamus Cracouiā doctrinaꝝ pabula aſſecuturi. Itē. Perga-
mus ad quernum nemus ⁊ queramus: ⁊c:

¶ Lepidus.

Ad quernū pgamus nemus glādes ibi ſub ſacra Iouis arbo-
re qſituri. Itē. Sedeamus ppe murmurātis fontis allapſum
⁊ accipiam⁹ ſomnū ⁊c

¶ Lepidus.

Sedeamus ppe murmurantis fontis allapſum ſomnū in ro
ſcido gramie ⁊ opacū frigus ab arboꝛib⁹ accepturi. Itē. Ibo
in nemus et indabagoꝛ feras. ⁊c.

¶ Lepidus.

Ibo in nemus varias in vmbꝛoſis ſaltib⁹ pecudes indagatur⁹

¶ Futuꝝ infiniti paſſiui cū pmo ſupino elegātiſſime ponitur p
gerūdio acci caſus ⁊ ỽbo eſſe. vt amatū iri. pꝛo amandum eſſe
Scribis te nunqꝫ a me ludibꝛio ledendū eſſe.

¶ Cicero ad quintum metellum

Scribis ad me te exiſtimaſſe p mutuo inter nos aio ⁊ p recon
ciliata grā nūqꝫ te a me ludibꝛio leſuꝫ iri Itē: Putabā oīa pferē
da eſſe ad ſenatum

¶ Cicero ad Mar. Cathonem.

Eius litteris omnia perlatum iri ad Senatum putabam
Item Memento ꝙ mihi pꝛomiſiſti omne argentum redden
dum eſſe ¶ Lepidus

Memineris velim mihi pollicitum eſſe omne argentū redidi-
tum iri Item Eſtimabam me a te amandum eſſe

¶ Elegantius

Eſtimabā p ſummo meo ſtudio erga tuos me abs te amatū iri

Fugit me. Preterit me. Lepide ponũtur ꝓ iſtis verbis neſcio. ignoro. Similiter ſilentio pieterijt. pro tacuit.

¶ Cicero ad Macium

Te hominem doctiſſimum non fugit ſi ceſar rex fuerit

¶ Cicero ad Lentulum

Sed te nõ p̄terit ꝗ̃ ſit difficile

¶ Cice. ad Marcũ Luciniũ

Nõ eñ fuit aut mediocre aut obſcurũ aut eiuſmoĩ qđ ſilẽtõ poſſit preteriri Item. Feciſſem te equidez certiorẽ ꝗ̃ libẽter de abitõe Põponij. ſed fugit me ſane qñ aut quorſum abiuerit. Itẽ. Tm̃ mihi moleſtie fecerit. Paulinus. vt id ſilentio p̄terire nequeo. Item. Quãuis ꝓpter vie longinquitatẽ reiũ id qđ vo-biſcum agitur ad me qui longe abſum non perlatum iri. nõ tñ preterit me quid egeris. Scripturi per verba video. intelli-go. cognoſco ornatius ſcribemus per hoc v̄bũ perſpicio.

¶ Cicero ad Letulũ procõſulem.

Quantum ergo ꝑſpicio omnia que voles obtinebis.

¶ Cicero ad Cornificium

Facias igitur vt ex binarijs lrĩs tuũ et erga illũ ⁊ erga Dionyſi-um ſtudiũ ꝑſpiciamus. Item. Hoc tibi ꝑſuade me oĩa que ti-bi accommodata fore perſpexero ſummo ſp̄ ſtudio eſſe facturũ Item. Si obſequiũ meũ tibi vnꝗ̃ eſſe profuturũ ꝑſpexeris v-tere illo pro tuo arbitratu. Item. Si Pamphilo p̄clara indo-le puero opẽ mea cauſa tuleris id mihi ꝑſpicies eſſe gratiſſimũ Item. Jam pridem perſpexi quid hoĩs ſit lentulus nã plenus nequitiarum eſt Miſſum facere lepidiſſime ponitur p̄ro di-mittere. omittere. relinquere. aut poſt habere.

¶ Cicero ad Varronem

Sed ridicula miſſa faciamus ꝑſertim cũ ſit nihil qđ rideamus Item. Studiũ bonaꝝ artiũ cur miſſuz feceris nõ poſſum non vehemẽter admirari. Item. Cũ tibi natura acre ingeniũ cõtu-lerit Academiã Cracouiẽſem vt nõ miſſam facias te hortor. Itẽ. Obſcenũ libidinis pruritũ vt miſſum faceres velim: qui vltra id doloris qđ affert animi hebetudinẽ et inſipientiã ẽ pa-riturus. Item Quid cauſe ſit ꝙ id qđ abs te ſcire ſumopere deli-derabã in lrĩs ad me pridie ꝑlatis miſſuz feceris non ſane ꝑſpi-cio. Item. Si p̄clare victurus es turpia miſſa fac in honeſtis ſtudium habeto. Opus ẽ mihi. tibi. nobis. vobis. illis. non illepide ponitur pro indigeo egeo. vel me oportet habere.

¶ Cicero ad Varronem

Auctoritate tua nobis opus eſt ꝛ ꝯſilio ꝛ etiã grã. Item Pecu
niis nũc mihi opꝰ ẽ. quas ꝓpter ſi illas q̃s tibi ſupioribus diebꝰ
accõmodaui ad mecũ p̄ſentiũ portatore pferre curares eſſet id
mihi vehementer gratũ. Itẽ. Opus mihi eẽt nũc tua p̄ñtia cũ
p̄ſertim ſperẽ res meas oẽs tua induſtria in bonũ exitũ eẽ ven
turas Quãobrem ſi tibi nihil ardui negocij domi fuerit ad me.
vt quã primũ venias te vehementer rogo. Itẽ. Vergilio (q̇ mi
hi magno vſui ſemper fuit) opꝰ mihi eẽt. q̃re eũ ad me vt mittas
maximope te rogo: ſi q̇ copiã librorum meorum optaueris id ad te cõ-
feſtim pferri curabo

¶ Duco. exiſtimo. cẽſeo. reor. opinor. puto. autumo. arbitror
in eodem ſenſu ſepe numero ponuntur

¶ Cicero ad Aulum torquatum

Nos qꝫ Rome ſumus miſerrimos eſſe duco

¶ Cicero ad Marcum Mariũ ¶ Ad Varronẽ

Que acciderunt. omnia duxi futura

Tibi igitur cenſeo latendũ tantiſper ibidem dũ efferueſcet hec
gratulatio ¶ Ad Marcum Lucinũ

Has litteras velim exiſtimes vim federis eſſe habituras.

¶ Ad eundem.

Satis eſſe hoc tpe arbitratus ſum ad te ſcribere. Item ſi opam
meã tibi accõmodatã fore duxeris ſenties illã tibi nuſq̃ꝫ defutu
rã. Item. Si q̇d erit qđ ad te ptinere cẽſebo id ſtudioſe et dili-
gẽter vt ꝯficiatur curabo. Item Hoc tibi perſuadeas volo me
nihil diligẽtie eẽ ptermiſſurum in his que tibi conducere arbitra-
bor. Itẽ. Tã gratũ fuit mihi munuſculũ abs te mi amiciſſime
mihi cũ Paulio miſſũ vt nihil oino gratiꝰ mihi vnq̃ꝫ eueniſſe putẽ

¶ Exarare licet pro ſcribere venuſte ponatur. tñ hoc intereſt.
Nã ſcribere eſt etiã igenio aliq̇d facere Exarare vero tm̃ figuras
lrãs facere ¶ Cicero ad Cornificiũ collegã

Hec cũ eẽm in ſenatu exaraui Itẽ. Hec ad te agreſti calamo
exaraui ob celerẽ tabellarij abitionẽ. Itẽ. Plura ad te dũ plus
ocij nactus fuero exarabo. Itẽ. Exaraſſem tibi q̃ꝫ lubẽter q̇d
ſenatꝰ Bratiſlauianꝰ de tua re decreuerit. ſed nihil adhuc cer-
ti intelligere potui.

¶ Hoc verbum intercedit ornate ponitur aliquando pro eſt

¶ Cicero ad Appium

Veteres mihi neceſſitudines cū his omnibus intercedunt

¶ Ad acilium.

Cū familia Titurnia neceſſitudo mihi intercedit vetus.

¶ Ad publiū philippū.

Cum antipatro Derbete mihi non ſolū hoſpitiū eſt: verū etiam ſumma familiaritas intercedit. Itē. Oīa mihi cū Petronio iu‑ra ſumme amicicie intercedūt. Itē. Cū parēte tuo magna mi‑hi ſemper familiaritas interceſſit. ¶ Hoc verbū habeo ha‑bes. mutatū in ſubſtātiuū eſt: ⁊ accūs vel accuſatiui ſequentes in ntīm vel ntōs iterpoſitis ꝓ noībꝫ: mihi. tibi. ſibi. nobis. vob illis. ſic ꝙ ꝟbū ſubſtātiuū eiuſdē ſit nūeri. cuius fuerit accuſati‑uus vel acci: non mediocrem venuſtatem affert. vt habeo pa‑trem. melius dicitur: eſt mihi pater.

¶ Cicero ad Valerium

Nō moleſte fero eā neceſſitudīe ꝫ q̄ mihi tecū ē notā eē ꝗ̄ plīmis

¶ Cicero ad Acilium

Multum mihi hoſpitium eſt cum Liſone.

¶ Incultus ſermo.

Quale negotiū domi habes. ¶ Cultus ſermo.

Quid tibi negocij domi eſt. Item. Nulle mihi ſunt pecunie. Sat tibi mihi ē. Itē. Si mihi tm̄ fuiſſet eris quantum tibi ad Italiam me dudū cōtuliſſem. ¶ Perſuadere eſt exiſtimare. iu‑dicare. firmiter credere. et opinionem habere.

¶ Cicero ad Siliū ꝓpretorem.

Sed puer ipe ſibi perſuaſit te oīa mea cauſa facturum eſſe.

¶ Cicero ad publiū philippum.

Sed mihi ita perſuadeo. Item. Vobis vt perſuaderetis ve‑lim me ꝓ veteri amore erga me veſtro oīa que vobis ⁊ honeſta ti ⁊ vtilitati eē perſpexero ſummis virībꝫ eē peractuꝝ.

¶ Rudus ſermo.

Firmiter credite. ꝙ in nulla re volo vobis obeſſe.

¶ Elegans.

Id vt vobis perſuadeatis oro me nulla prorſus in re vobis eē defutuꝝ. Itē Si de me exiſtimaretis veliꝫ nihil eē tā arduū qd̄ vrā cauſa nō facerē ꝗ̄ lubenter. Item. hoc mihi ꝑſuadeo qui mihi plus dāni vnꝗ̄ intuliſſet ꝓter te fuiſſe neminē. ¶ Tā etſi cura: opera. diligētia idē ſcare videāt. cura tn̄ ad aīmuꝫ. opera ad corpꝰ. diligētia ꝟo tā ad corpus ꝗ̄ ad animum pertinet.

¶ Cicero ad Lentulum.

Omnia mea cura. opera. diligentiaqꝫ prouidebo.

¶ Cicero ad Cornificium.

Pergratum mihi feceris ſi dederis operā vt his intelligat meas apud te litteras maximum pondus habuiſſe.

¶ Cicero ad Seruiū Sulpitiū.

A te peto vt des operā vt intelligat diligēter me ſcripſiſſe de ſe Item. Cuȝ diuini Platonis ſentētia in epiſtola penultima ad Architā Tarētinū Nō ſolū nobis nati ſumus ſed ortus noſtri partem ſibi patria vendicat: partem parētes: ⁊ partem amici. Te hortor vt plurimū diligētie facias in artiū bonarū inquiſitione. quibus parentibꝰ tuis honori: amicis adminiculo: patrie tue eris ampliſſimo ornamento. Item. Tātū me ope cum gnato tuo eſſe facturū polliceor. vt doctus euadat nō paululū tibi glorie allaturus. Item. Omne te in virtutū cultu ⁊ rerum perſpicientia exercites velim. q̇bus ſolis īmortale nomē in terris ⁊ gloria nūqꝫ labefactura nos manet in celis ¶ Scripturi

Hec res eſt. erit vel fuit. Vel. Hee res ſunt. erūt aut fuerūt mihi magna laus: cura: voluptas: dedecus: ſcandalū gaudiū. vſus. adiumētū. adminiculū. auxiliū. preſidiū. vituperatio. honor. ornamētū. honeſtas. vtilitas. cōmoditas. ſolatiū. ⁊c̄.

Multo lepidius ſcribemus ꝑ datiōs p̄dictoꝝ noim. i quocūqꝫ etiā caſu prius ſita fuerint. vt hec res fuit mihi magne cure ſuꝫ me laudi.

¶ Cicero ad Curionem.

Tibi gratulor ⁊ vt ſempiterne laudi tibi ſit iſte tribunatꝰ exopto

¶ Cicero ad Publiū philippum:

Mihi ita perſuadeo eā rē laudi tibi potius q̄ vituꝑatōi fore.

¶ Cicero ad Seruilium.

Pergratum mihi feceris ſi eum ita tractaris vt itelligat hāc meam commēdationem ſibi magno vſui atqꝫ adiumento fuiſſe

¶ Cicero Curionē.

Nec vero cuiqꝫ ſalutem ſuam ac fortunas ſuas tāte cure fuiſſe vnqꝫ puto quante mihi ſit honos eius.

¶ Caiū Caſſiū.

Mihi etiam fuiſti preſidio triſtiſſimis meis temporibus. Item ſperes tibi hāc rē fore maxime laudi. Item. Perchare fili mihi ne ſis dedecori caueto. Item. Emori mauelim q̄ parētibus dedecori eſſe. Item.

Lrē tue ad ſedecimū kalē. Julias ad me ꝑlate magno m ibi fu
erūt gaudio. Itē. Magne vtilitati fuit libellus quē mihi dono
dediſti. Itē. Speres te non parum mercedis a deo habiturū
dum pauperibus adiumento fueris

¶ Certiorē facere ꝑ admonere. ꝑ care vl' ſcribere lepidiſſime po
nitur Hoc tñ notatu dignū ē ꝙ Oratores ſolo cōꝑatiō ꝛ nō po
ſitiō vtūtur Nō em̄ licet oratori dicere. Facio te certum. ſed cer
tiorem Nec licet: certus ſum. ſed certior factus ſum.

¶ Cicero ad Miſſinum.

Si quid acciderit te certiorem faciam ſtatim.

¶ Cicero ad Lentulū proconſulē

Legi tuas lrās qbus ad me ſcribis gratuꝫ eē ꝙ crebro per me
certior fias ¶ Cicero ad Terentium

Si qd erit certi faciā te certiorē ¶ Ad Marcellum

Me tñ veli q ad epis te expectem ꝯ certiorē facias. Itē. Acce-
pi Pāphilū Rome fuiſſe ꝙ ſi me certiorē feceris qd ibidē egerit
id mihi nō tā gratū ꝙ ꝙ gratiſſimū. Itē. Et me ſcire optas an
ſcholaſtici cetꝰ moderamē miſſuꝫ facere veli nihil adhuc certi
mecū cōſtitui. verū poſteaꝙ ſtatuero faciā te eueſtigio certiorē

¶ Mea cauſa lepide poītur ꝑpter me vel ob meum amorem.
Simliter tua cauſa pro propter te ꝛ ſua cauſa pro propter eū

¶ Cicero ad Publiū Philippum:

Quid mea cā facere poſſis: nā quin velis nō dubito veli ſi tibi
graue nō erit certiorē me facias. Itē Si pñtiū tabellario qcpi
ā humanitatis tue mea cā exhibueris id mihi exhibitū putabo
Itē. Si qd honoris ꝛ bñficij in germanū meū mea cā cōtuler
id te in meipſum cōtuliſſe exiſtimabo. Itē. Hoc tibi perſuade
Pauline rem oīm tua cauſa maxime cure mihi ſemꝑ fuiſſe

¶ Sum eē ē. boni ꝯſilij mire ꝓbitatis. fortis animi vir. ꝑcla-
re indolis adoleſcēs mire pulchritudinis vgo. Ornatiꝰ ꝓfertur
in abltō. ſic tñ ꝙ ꝑſona q laudat l' vitupat in fine locet

Cicero ad Titium

Nulla fuit vnꝙ tā ibecilli mulier aīo ¶ Ad Publiū

Extremū illud ē vt ꝛ horter ꝛ obſecrē aīo vt magno ſis. Item.
Si humeris tuis magnū triſticiaꝝ onus deus ipoſuerit forti
ſis aīo ſperes qꝙ te illius grām iā nūc eſſe ꝯſecutū vl' breui cō
ſecuturū. nā quos hic meroris tangit flagello ſui vt memine-
rint ſollicitat. Item. Si ingentem deus ſarcinā ceruici tue in-

iecerit. fracto et demiſſo aīo eſſe nolito. ſed eius te clemētiā ad/
eptū eſſe cōfide. nā quos in hac triſticiaꝝ cōualle gurgite miſe
riaꝝ ꝓfundit hos ad celi ꝟticē oculos vt ſubleuēt miſericordi/
ter admouet. Itē. Si de ſummo celi ꝟtice in nos qui in humi
li terraꝝ valle degimus rapidus erūnaꝝ torrēs defluxerit. ob
durato ſimus pectore ⁊ ne penitus in gurgitē cadamus. ⁊ inte
rea tpis in accliuē montis collē aſcendamus donec hec inunda
tio torrētis more ſubſederit. Item. Si deus in ſata noſtra grā
dinē miſerit nō effeminato ſimus animo. ⁊ perſuadeamus no
bis eum futuro anno vberioris ſegetis fructu hanc noſtrā iac
turam eſſe recuperaturum Item.

Pamphilū	Suauiſſimis moribus. / Singulari probitate / Temperatis moribus / Moderatis moribus / Egregia indole / Multa doctrina	adoleſcentē cōmēdo tibi plurimū.
Petruz	Summa humanitate / Acerrimo ingenio / Preclara virtute / Mira induſtria / Perſpicaci minerua	virū tibi cōmendo

¶ Hoc maximopē obſeruādū ꝙ adiectiua ſubſcripta mutata in eoꝝ ſubſtātia neutrius gñis ⁊ ſubſtātīm illius adiecti cuiuſcū ꝗ caſus fuerit in gtīm ſingularē aut pluralē habito reſpectu ad numerū ſubſtantiui multū ornamenti afferet orationi

Magnū in multum — Nullum in nihil
Maximā in plurimū — Nullam in nihil
Modicū in parū l' paululū — Maiorem in plus
Tantam in tantum — Maius in plus
Quantam in quantum — Minorem in minus
Vel in quid — Aliquā in aliquid vel quid
Aliquod in quicꝗ vel quicpiam
Quodcunꝗ. quecunꝗ. quamcunꝗ. in quicquid.
Aliquod in quid — Has in hoc
Aliquē in alquid vel quid — Hos in hoc
Aliquas in aliquid — Quem in quid
Plurimam in plurimum — Quam in quid.

Sufficiens in ſat vel ſatis
Non nihil pro aliquid poſitum lepidiſſimum eſt.
¶ Cicero ad Uarronem
Caninius tuus cum ad me veſperi veniſſet: ⁊ ſe poſtridie ma-
ne ad te iturꝫ eē dixiſſet. dixi ei me daturꝫ. aliqđ litterarum.
¶ Cicero ad Curionem.
Rogo atqꝫ oro ne patiare mihi q̄cpiā tp̄is ad hāc ꝓuinciā pro
gari ¶ Ad Eundem
Profecto vides quid inſidiarꝫ ⁊ quid vanitatis in vita ſit
¶ Ad Celium edilem
Cum hoc ad te litterarum darem
¶ Terenium
Quicquid officij: honoris. in Demicilium contuleris id te exi
ſtimabo in rem meam contuliſſe
¶ Ad Caium Anthonium.
Si q̄d amoris in te reſidet erga me id omne in Pomponij ne-
gocio oſtendas ¶ Ad Brutum
Fac te q̄ꝫ primū intelligā hanc meam commendationem illi tā
tum vtilitatis attuliſſe quantum et ipſe ſperarit
¶ Ad Plancum
Et ſi reipublice cā maxie gaudere debeo tm̄ ei te preſidij q̄tū
opis attuliſſe ¶ In Aulum Torquatum
Sed cum plus in metuēdo mali ſit q̄ꝫ in ipſo qđ timetur.
¶ Ad Quintum Metellum
Lrē fratris mihi tantum ſpei dederant vt in te nō minus auxi
lij q̄ꝫ in tua collega mihi conſtitutum fuerit
¶ Ad Caium Caſſium
In veſtro ingenio et induſtria mihi plurimum ⁊ ſuauitatis et
dignitatis conſtitutum puto
¶ Ad Eundem
De hiſpania nihil adhuc certi. nihil omnino noui habemus.
¶ Ab Appium
A me aūt cū paulū ocij nacti erimus vberiores lrās expectato
Itē. Nondū ſat habes doctrinarꝫ ꝑ gradus Baccalaureatus
aſſumptōe. Item. Lrē tue non parū mihi voluptatis attulere
Itē. Cōfide te poſt id triſticie nō paululū gaudij eē habiturus
nā poſt nebuloſam aurā ſerenior ſepenūero ſol illuceſcit. Item
Si quid aduerſi tibi obtigerit ſperes clemētiſſimū deū quem

humane calamitatis plurimũ miſeret id tibi breue eē allaturũ
Item. Si qͦd boni nobis acciderit plus illico mali adē. Item.
Vehemēter doleo tm̃ tibi infelicitatis eueniſſe. cũ tñ deo ſic vi
ſum ē patiēter vt toleres te rogo Memineris veli nō ſp ad aīe
ſalutē cōducere longũ deterioris fortune ſtatũ Nā deus triſti
bus nos reb in hac fluctuātis vite pegrinatōe ſepenũero affi-
cit vt vēture ⁊ īmortalis vite memores ad celeſtia ſuſpiremus
Item. Vereor te nondũ ſatis feciſſe in lrāria paleſtra ꝙ tā cito
ad nos redieris. Itē. plura ad te ſcribā dũ plus ꝗetis habuero
¶ Cito. ſtatim. cōfeſti. quāprimũ. propediē. continuo. eueſti-
gio. eundē ferme ſenſum habent

¶ Cicero ad Trebeanum

Te cupio videre ꝗ̄ primũ ¶ Ad Celiũ Edilē
Sed vt ſpero propediē te videbo ¶ Ad Caiũ caſſiũ
Te vehementer rogo vt litteras ad me continuo mittas: Itē.
Dum litteras meas perlegeris eueſtigio Petronium nomine
meo ſaluum dicito. ⁊ vt non nihil ad me litterarum ſuarũ det
horteris. Item. Da operam vt confeſtim ad nos venias Naꝫ
conſilio tuo nobis vehementer opus eſt. Item An Paulinus
ſo viriũ qd egrotādo amiſerat rurſus reſumpſerit. fac me ꝗ̄ ꝓ
mum certiorem
¶ Indies pro dietim. licet minus in vſu ſit. pulchrũ tñ eſt Mi
bi ſcito indies maiori cure eſſe dignitatē tuam. Item. Si indi
es plus diligentie feceris indubie credo te in clariſſimum virũ
eſſe euaſurum. Item Si indies quicpiam noui didiceris mul
tũ doctrinarum breui interuallo cumulate conſequeris. Item
Quid rei ſit ꝙ me indies magis atqꝫ magis moleſtas vehemē
ter miror ꝑſertim cum nihil tibi mali vnqꝫ fecerim.
¶ Implicitus pro impeditus ornatum eſt

¶ Cicero ad Lentulum

Scribis te ꝑore eſtate ꝙ morbo implicitus in Siciliā non trā
ſires cōficere non potuiſſe. Item. Sub tuā me pñtiam contu
liſſem lubens ſed varijs implicitus negocijs venire nequiui.
Item. Nōnihil vtiqꝫ lrārũ ad ſororem tuā mei amiciſſimā de-
diſſem. ſed multis implicitus rebus diſtuli vſqꝫ ad abitionem
Pāphili qui ad vos ſe poſtridie dixit eſſe ꝓfecturũ. Item. Ho
mines aiūt Petroniũ quartanis febribus implicitũ id negociũ
qd ſibi a ꝯſulatu impoſitum fuerat ꝯficere nō potuiſſe.

¶ Pre ſe ferre. pre te ferre. pulchre ponũtur pro oſtendere ap-te iudicare. manifeſte declarare

¶ Cicero ad Curionem.

Quod ſignificabas te meas deſiderare litteras pre te fers per-ſpectum mihi quidẽ ſe nuꝑ dulcem, ⁊ optatum amorem:

¶ Cicero ad Cornificium.

Omnibus inimicis reipublice eſſe acerrimũ hoſtẽ pre me fero Item. Quãuis pãphilus ſe mei amiciſſimũ eſſe oſtentet vide-tur tñ mihi aliqͩ fraudis pre ſe ferre Nã ſepenũero ouiũ velle re foris amici vulpecule inſidias intus fouent . Item. Quod mihi tanto interuallo nihil tu ꝓſcripſeris non pre te fers ſinceri amici munus. Item. Delectat me ſane plurimũ ꝙ in pauperꝝ eruditione tantã oꝑam ſꝑ feceris. quo pre te fers ſingularẽ ani mi tui benignitatẽ ꝗuis tibi nihil mercedis ab eis detur. mul tũ tñ immortalis premij apud deum es tibi cõparaturus

¶ Ornatus eſt apud Ciceronẽ poſt ſubſtãtiuũ añ adiectiuũ ad dere hoc relatiũ Is ea id: nulla tñ neceſſitate niſi ornatus cau-ſa. Vel etiam. idem eadem. idem

¶ Cicero ad Curionem

A te vero bis ter ve ad ſummũ lrãs ⁊ eas ꝑ breues accepi. Itẽ Joẽs attulit mihi nunciũ. ⁊ id quidẽ pergratum. Item. Tuũ erga me ſtudiũ ⁊ illd́ qdẽ a puero non poſſum nõ probare. Itẽ Accepi hodie abs te munuſcula ⁊ ea quidẽ ꝑpulcra Germanã tuam ⁊ eam quidem venuſtã maiorẽ immodum diligo:

¶ Petituri aliquid: his ṽbis vtemur: peto: rogo: oro: ꝯtendo queſo obſecro. obteſtor Quodã tñ ordie Nã orare plus eſt ꝗ̃: rogare ⁊ ideo dum ſimul ponuntur: rogare: qꝛ minus ṽcat de bet preponi. ſilr obteſtari plus ẽ ꝗ̃ obſecrare Nã obſecrare ẽ ꝑ ſacra rogare Obteſtari vero adiurare. vt liqͩdo claret ex. Hora tio libro ꝑmo eplaꝝ vbi dicit Qd́ te ꝑ geniũ dextrãqꝫ deoſqꝫ pe nates obſecro et obteſtor vite mee redi priori Item. ꝯtendere plus ẽ ꝗ̃ petere. ṽcat em̃ efflagitare Et q̃ſo plus eſt ꝗ̃ peto

¶ Cicero ad Publium ſextum

Te magnoꝑe nõ hortor ſolũ. ſꝫ etiã ꝑ amore nrõ rogo atqꝫ oro

¶ Ad Curionem

Tanta eſt expectatio vel animi vł ingenij tui. vt ego te obſecro ri. obteſtariqꝫ non dubitem

¶ Ad Clinium.

Te maiorē immodū peto atqꜫ ꝯtendo ¶ Cicero ad Appiū
Te maximope ꝑ nrā ſumma ꝯiūctōe tuaqꜫ ſincera humanitate
etiā atqꜫ etiam peto ⁊ queſo. Item. Gratiſſimū mihi feceris ſi
germanū meū in tuoꝝ numero habeas: quod vt facias te non
rogo ſolū: ſed etiam oro ⁊ obſecro. Item Quanti te ſemꝑ fece//
rim oībus ꝓſpectū eſt: peto igitur abs te vt cauſam meā quan//
tū opus fuerit ꝑ virili tueare: quod ſi feceris perpetuo me tibi
obſequio deuinxeris. Itē. Uale ⁊ mei vt memineris te rogo o
ro atqꜫ obſecro.
¶ Hec aduerbia Magnopē. ſumopē. maximopē maiorem im
modū. immodū mirū. mirūimmoduꝫ. vehemēter. ꝑ maxīe vel
valde elegātiſſime ponūtur: vt patuit in ſuꝑioribꝰ exemplis
¶ Cicero ad Curionē.
Reliqua ſunt epl'arū genera duo q̄ magnopē delectant.
¶ Simile hoc geminatū etiā atqꜫ etiā. iterū atqꜫ iterū. adiunc
tū his verbis. peto. oro. rogo. maiorē exprimit affectū. vt Joan//
nes ꝯgnatus meus quē vehemēter amo tibi cure: vt ſic te etiaꝫ
atqꜫ etiā rogo. Item. Peto abs te maiorē īmodū vt Pāphiluꝫ
mei ſtudioſiſſimū in tuā curā ſuſcipias: q̄tinus intelligat roga
tus meos nō in ꝑuū ſibi cōmodū ceſſiſſe: hoc vt facias te iterū
atqꜫ iterū rogo. Item Ex quo Petronius ſperat ſe mea interceſ
ſione in tuā graciā eſſe ventuꝝ te ꝑ tuo in me amore īmodū mi
rum oro vt te ſibi ꝓ humanum exhibeas: quatinus intelligat
p̄ces meas ſibi ꝓfuiſſe. Item petronius ꝯfidit opē tuā ſibi mi
rūimmodum ꝯmodaturā q̄re vt ꝑcipiat nō nihil ponderis a//
pud te habere ſibi adiumento eſſe velis te maximopē queſo
¶ Intereſt inter charū et iucūdum. Nā chari dicūtur quos in p̄
cio habemus: vtpote q̄ aliqua neceſſitudīe nobis ſunt cōiunc//
ti: vt ſunt filij. parētes fratres. Jucundi vero. qui aut virtuti//
bus aut moꝝ ſuauitate nobis ſunt voluptati. Et q̄niā aliquis
poteſt eſſe charus et nō iucūdus. ideo ſolent hec duo iūgi. vt a
pud Juuenalē. Jucūdū et chaꝝ ſterilis facit vxor amicū. Et ī
multis locis apud Ciceronem patet hec differentia.
¶ Cicero ad Curionē Illud ꝑ//
fectō ꝯgnoſcas mihi te neqꜭ chariorē neqꜭ iucūdiorē eē quē q̄ꜭ
¶ Cicero ad Lentulū.
Exiſtimes veli neminē cuiqꜫ neqꜭ chariorē neqꜭ iucūdiorē vn
q̄ꜫ te fuiſſe qꜫ te mihi. Item. Qui mihi charior ac iucūdior vn//

q̄ꝫ fuiſſet dū a te diſceſſero ſcio nemīnē. Itē nihil ē mihi ſorore
tua chari⁹ nec iucūdius ¶ Eque ꝑ tā ac ꝑ q̄ꝫ vl' ſicut. orna-
tiſſime ponuntur ¶ Cicero ad Curionē.
Me certe habebis cui charus ⁊ eque ſis ⁊ iucūdus ac fuiſti pa
tri Itē. quē eque diligerē ac germanā tuā neſcio ꝑfecto quenq̄ꝫ
Itē Quicq̄d triſticiaꝝ tibi obuenerit eque actu profero. Item
Si me furti accuſes q̄ me pacto excuſem noui optime nā mihi
eque credendū eſt ac tibi ¶ Tua ſpōte pro teipm̄. ſine ali-
cuius impulſiōe. rogatu Similiter Sua ſpōte pro per ſeipm̄
Mea ſponte pro per meipſum. ornatum eſt.
¶ Cicero ad Celum edilē.
Poſtrēo nō tā mea ſpōte q̄ꝫ potētiſſimorū duoꝝ exēplo hoſem
allicere volui ¶ Cicero ad. curionem.
In hanc ſniam ſcribere plura niſi te tua ſpōte ſatis incitatū eē
ꝯſiderem. Item Tu tua te ſpōte in id miſeriaꝝ deiecisti. Item
Pāphilus ſua ſpōte in id āguſtiaꝝ deueniet vt ſꝑ ſit miſer. itē.
Fateor q̄dē me nō mea ſpōte ſed ꝯuicijs laceſſitū obiurgaſſe te
¶ Non vnam. duas. tres. vl' q̄ttuor litteras. ⁊c̄ dicimus. Sꝫ
vnas. binas. ternas quaternas. quinas ſenas. ſeptenas. Nꝫ
littera elementū eſt vt. a. b. c. ¶ Cicero ad Curionem.
Unis lris totius eſtatis res geſtas ad ſenatū perſcriberem.
¶ Cicero ad Eneū Plancum
Binas a te recepi lrās Corcirie datas q̄ꝝ alteris mihi gratula
bare ꝙ audiſſes me meā ꝑſtinā dignitatē obtinere. alteris dice
bas te velle ꝙ egeri bn̄ ⁊ feliciter euenire ¶ Ad Caiū caſſiū.
Ego ſi ſꝑ haberē cui darē lrās vel ternas in hora darem. Item
Licet q̄nas ad te iam dederi lrās nihil tm̄ reſponſi abs te accipi
hactenus. Itē Heſterno veſperi inter cenādū vne mihi lrē tue
allate ſunt. Item. Denas quas ad me dediſti lrās eo ꝙ ꝑſcrip
te erant q̄ꝫ diligentiſſime perferri curaui. ſi quid aliud eſt quod
me vis facere fac vt ſciam ſemper enim tibi preſto ſum
¶ Prepō lepidius in medio q̄ꝫ in ꝑncipio ponitur caſualium
quibus deſeruit ¶ Cicero ad Celium edilem
Quo in loco ſepe vt ex te audiui Clitarchium tibi narrauit.
¶ Ad Eundem
Ea que ſeq̄tur magno eſt in timore ¶ Ad Lentulū
Qibus in rebus ita eū tractes. ⁊c̄. Itē. Quicq̄d auxilij hac in
re Petronio feceris id mihi factū arbitrabor. Item. Memini

ꝙ hac in domo fuerat magna viri prudētia quo etiā familiariſ
ſime ſp̄ vtebar. Itē. Timeo ꝙ ꝑ tuo merito malā in crucē qn̄-
qꝫ ſis iturus. Itē. Quod ad tp̄s coniugale fedus initurus ſuꝫ
cū apud me conſtituero faciā te ſtatim certiorem
¶ Moleſte: Egre. Grauiter. fero: Stomachor eſt cum tedio
accipio ſeu diſplicet mihi ¶ Ad Celium edilē
Illō moleſte fero nihil me adhuc his de reb⁹ habere lrāꝝ tuaꝝ
¶ Ad Ruffinum
Sane moleſte tuli illa beneficia ¶ Ad Deciū Brutū
Ceſaris mortē grauiter fero ¶ Ad Caiū caſſium
Si em̄ ſtomachabere ⁊ moleſte feres plura dicemus. Itē Qđ
heri aberas moleſte nimis magiſter tulit. Item: Vereor ꝙ ma-
giſter egre tulerit meū abſqꝫ ſuo fauore diſceſſum. Item. Tm̄
mihi moleſtie fecit Pāphilus vt me tpare nō potui quin vehe-
mēter ſtomacharer. Itē. Nihil vnq̄ꝫ grauius tuli q̄ꝫ tuū ex a-
chademia Cracouienſi digreſſum
¶ Perſpectū ē mihi. exploratū ē mihi. tibi. ſibi. nobis vobis
exploratū habeo cōptū ē mihi: lepidiſſime ponitur pro certū ē
manifeſtum eſt mihi ¶ Cicero ad Edilem. celium
Exploratū ē mihi ita eſſe vt ſcribis ¶ Ad Plancum.
Quo progredi velles exploratū ſatis habebat
¶ Decius Brutus ad Ciceronem.
Cum p̄mū de Antonio exploratū habuero faciaꝫ te certiorem
Itē. Cū exploratū nobis ſit q̄ꝫtū ſp̄ diligentie in rebus noſtris
feceritis nunq̄ꝫ veriti ſumus vt vos negligentie accuſare pate-
remi. Item. Tametſi mihi nōdū ſane ꝑſpectū ſit quid tibi me-
is in edibus erat negocij. te tm̄ nihil boni voluiſſe ſcio. Itē. Iā
dudum mihi cōpertum eſt ꝙ nugator ſis.
¶ Qđ apta ſit drn̄a inter amare ⁊ diligere. ⁊ ꝙ amare maiorem
vim habeat ex Cicerone ad Dolobellā patet
¶ Cicero ad Dolobellam
Tm̄ acceſſit vt mihi nūc deniq̄ꝫ amare cū videar antea dilexiſſe
Itē. Ex q̄ te ab ineūte puericia nō dilexeri. verūetiā vehement̄
amauerim ſpero te hac in re morem mihi geſtuꝝ. Itē. Me vt
diligas ⁊ ames magnopere rogo. Item Quāuis te p̄us vehemē-
ter dilexerim nunc vero beniuolentia erga me tua indies mag̃
mihi ꝑſpecta ē ⁊ cognita te etiā amē oportet ¶ Cōficio ver-
bū ꝑ ꝑficio. cōpleo. abſoluo ornatiſſimū ē apđ. cice. Ad lētulū

Id ad cõficias cito eſſe eiuſmodi. ¶ Ad Varronem.
Audiamus queadmodũ negociũ ꝯfectũ ſit. ꝯfectũ em̄ eſſe ex-
iſtimo. Item. An ſenatores id negocij cũ Paulino eis erat cõ-
fecerint fac vt ſciam te rogo. Item. Ad me ꝑſcriberes velis an
Pãphilus rẽ ſuã ꝓ voto ſuo ꝯfecerit. Item. Te ſcire volo pe-
troniũ omne id litigij qđ cũ gñe ſuo habuerat ꝯfeciſſe in ſuum
maximũ malũ.

¶ Tanti facere. eſt tã charũ. tã precioſuz. habere vel eſtimare
Similiter magnifacere. ẽ ꝓ magna re habere. Paruifacere ꝓ
exigua ꝑua ⁊ vili re exiſtiare. vł nihil curare vł paꝝ. Similiter
floccipẽdere valz paruipẽdere vł nihil facere. Nã flocci nihil ẽ.

¶ Hoc ſimiliter notatu digniſſimũ eſt: ꝙ hec ꝯparatiua: mino-
ris. maioris. pluris. cũ ſuplatio plurimi. ornatiſſime iũgũtur
his ỽbis ſum es ẽ ⁊c. facio exiſtimo. duco. cenſeo. pendo emo.
ſic tñ ꝙ hoc ſubſtãtiũ ꝑcij nõ exꝑſſe locet. ſʒ ỽtute ſubĩtelligat.

¶ Cicero ad Brutium

Cura ſi me tãti facias. quãti ⁊ Varro exiſtiat vt q̃z ꝓmũ itelli-
gã meã cõmẽdatõez illi tm̄ vtilitat ſattuliſſe quãtũ ipe ſperarit

¶ Ad Caium caſſium.

Velim ad me ſcribas. quid expectandũ. quid agenduz nobis
exiſtimas magni erunt mihi littere tue.

¶ Ad Silium propretorem

Pluris em̄ ex omi familia neminẽ facio ¶ Ad Caiũ caſſiũ
Te plurimi facio ⁊ ſcio eiꝰ ordis auctoritatẽ apđ te magni fui-
ſſe. Itẽ. pleriqꝫ oẽs iã pluris exiſtimãt caduca corporis bona
q̃z imortalis animi opes nullo ſeculo pituras. Item. Qui ter-
rena floccipendit oẽm anime cogitationẽ in diuina dirigit. Itẽ
Hoc tibi ꝑſuade me te maioris eſtimare q̃z rem meã oẽm. Itẽ
Cum multa de te benemeritus ſim vehementer admiror ꝙ me
tam paruifeceris. Item. Tãti te ſemꝑ feci vt nihil vnq̃z pluris
exiſtimaueri q̃z te. Item. Nihil eſſe arbitror qđ apud in erudi-
tũ vulgus minoris exiſtimatur q̃z ſacrũ lrãrum ſtudiũ. Item.
Tanti mõ emitur bubula caro vt nri eui hoies non memine-
rint eã vnq̃z tã charam extitiſſe preſertim cum ſat pabulorum
in pratis vbiqꝫ ſit terrarum

¶ Nuncium eſt id quod nunciatur Nuncius vero tabellarius
litterarium. potator: baiulus. lator.

¶ Cicero ad Celium conſulem.

Cuʒ optatiſſimū nūciū accepiſſem te mihi queſtoreʒ obtigiſſe eo mihi eam ſortem ſperabā fore iucundiorem.

¶ Seruius Sulpitius ad Ciceroneʒ

Scio nō iniucūdiſſimū nūciū vobis allatū. Itē Littere tue triſte mihi nūciū attulerūt cum ſignificarent pāphinellā meā amantiſſimaʒ ex hac vita diſceſſiſſe. Itē Vereor lugubre aliqd nūcium mihi eſſe affuturū, nā anim⁹ meus triſticiaruʒ plenus pſagit mihi aliquid maximi mali. Itē Letiſſimū tibi fero nunciuʒ. Rex noſter celeſti adiutus numine turcos fere oēs bello vicit: ⁊ captiuū ſuū populum ex hoſtili manu liberauit. Item Faxit deus vt verum ſit illud nunciū quod modo preceperim mihi edepol nihil foret iucundius auditu.

¶ Tēpora ſubiūctiui modi perpulcre ponūtur p tpibus indicatiui moi: vt dederis p dabis: feceris p facies: pſpexerim pro pſpexi. Hoc eīm maxīe quotiēs ſcribēdū veit p cū. dū ſīc.

¶ Cicero ad Apuleium.

Valde mihi gratū erit ſi curaris. ¶ Ad Therniū p cōſulē

Tu quod egeris id veli dij apphēt ¶ Ad Lentulum.

Cū a vobis mee ſalutis auctoribus diſceſſerim.

¶ Ad Galliū.

Gratiſſimuʒ mihi feceris ſi curaris vt his intelligat me a te tm̄ amari quātū ipe exiſtimo. ¶ Ad Clunium.

Hoc mihi cū gratiſſimuʒ feceris tū viros optimos ſummo beneficio in perpetuū tibi tuiſqʒ deuinxeris. Itē. Nil dubito quī ad te petr⁹ oīa que hic acta ſunt dudū perſcripſerit. Itē Si acceperо te poſt hac in euʒ verbo vel ſacro deliquiſſe non ſperes te impune abiturū. Itē ſi recte philoſophabere multū tibi honoris apud homines ⁊ īhonorabilē apud ſuperos gloriā ꝯparaueris. Itē. Deus oē id qd faciēdū ſtatueris. vt ſecūdet exopto

¶ Gerundia que ſecunduʒ Priſcianum octauo maioris illum ſequūtur caſum: quē ⁊ ꝟba ex quibus naſcūtur: vt ſi dicā: Intelligēdi Homerū cauſa venio. Intelligēdo Homerū pfeci. amādo ꝟtutē legi. inuidēdum nobis nō eſt ⁊ minime nocēdum ꝟtuti. peruenuſte mutātur in gerūdia q̄ diſcernūt genera et ſili caſui iungūtur: vt amāde ꝟtutis cauſa intelligēdi homis gracia et emēdi mācipij ſtudio veni. ¶ Cicero ad Liciniū.

Nunqʒ mihi tui colendi aut ornandi voluntas defuit.

Ad Quītū Ligarium

Et ſi tali tpe me aut ꝯſulandi aut iuuandi aut tui cauſa ſcribere
aliquid ad te ꝑ amicicia noſtra oportebat. Ad plancum.
Ut ꝓmū mihi ptās data ē agēde dignitatꝫ tue nihil ꝑtermiſſi.

¶ Ad Lentulum proconſulem.

Grauiſſimis in ſenatu ſentencijs oppugnaſſem: neqꝫ tā illius
legendi cauſa ꝗꝫ defēdendi atqꝫ ornādi Cathonis. Itē. Craco
uiā ꝯceſſi capeſſende doctrine cauſa. Itē. Cū te iā pridē nō vi
derim ad vos breui ꝓficiſcar. nā percupidus ſum videndi tui
Item Aſcēdā pretoriū viſende choree gratia Item Tecū cogi
tes velim me defendendi honoris tui cauſa nihil prorſus ope
eſſe pretermiſſuꝝ. Item Audiēde lectōis ſtudio ad collegium
greſſū dirigā: Itē. Potādi veterꝫ vini grā ad cellā ābulo viariā
Multa bona mihi feciſti. Elegātius ꝓfertur. Benemeritus
es de me. Nā bn̄meritus dicitur qui alicui bn̄ficiū ꝯtulerit. vt
parentes mei bn̄meriti ſunt de me: valet: mlta bona mihi fece
rūt. Item Nemo neſcit me de te eſſe bn̄meritū: valet: quilibet
ſcit me multa tibi beneficia feciſſe. ¶ Cicero ad Lentulum
Nec quicqꝫ ex ōnibus rebus humanis eſt preclarius aut ꝓſ-
tantꝰ ꝗꝫ de re publica bn̄mereri ¶ Ad Numaciū cauſidicū
Homines grati benemeritos de ſe ꝯmendare debent: Itē Cū
nihil vnqꝫ benemeritus ſum de te: propter tua tamē in me offi
cia me tibi ꝑpetuo iure obſtrictū eſſe ꝓfiteor. Itē. Cuꝫ genitor
tuus tam bn̄meritus ſit de me vt gratias ſibi nūqꝫ ſim relatu-
rus ſeruitutem tamen meam ſi ea olim vti velit preſto ſemper
futuram eſſe polliceor. Item. Parens tua optima femīa tam
benemerita eſt de me vt nulla vnqꝫ parilitate ſibi eque ſum reſ
ponſurus: qꝫobrem augende et tuende fame ſue gratia accura
tiſſimum me fore non dubitet velim.

¶ A Uita diſcedere: diem obire deo natureqꝫ concedere. de vi
ta migrare. pulcre ponitur pro mori Sed ſecundum Poetas
ad manes deſcendit. ad orcum migrauit in orci familiam enu-
meratus eſt. Plutonis regna ſubijt. tartara petiuit. valet mor
tuus eſt. ¶ Cicero ad cu rionem
Si te ante videret qꝫ a vita diſcederet

¶ Seruius Sulpi. ad Ciceronem

Scriptū erat paulo āte lucē Marcellū diem ſuū obijſſe Item
Nihil vtilitatis ꝯſequimini quod ob filij veſtri ex hac vita diſceſſū
aſſiduis ſingultibus lachrymas excutitis: memineritis veliꝫ

hac nos lege omnes eſſe progenitos: vt dum deo placitū fue-
rit noſtrum obeamus diem. Itē Quāuis tibi vehemēter ꝯdo
leo: ꝙ filia tua de vita migͣuerit id tn̄ vt tolerāter patiare et hor
tor ⁊ rogo. Nā q̄ꝫ certū tibi ē ipaꝫ diē ſuū obiſſe tā certū ē te eē
moriturꝫ. Itē Nō ſatis q̄o ꝯmiſci vnde iſtec ꝑuerſitas aīs nr̄is
ſuggerit ꝙ diuicias tāta auiditate accumulamꝰ tāq̄ꝫ ex hac vi
ta nūq̄ꝫ migraturi: ⁊ voluptatibꝫ beluinis q̄ nob cū aſino ⁊ ſu
ccōes ſīt opaꝫ damꝰ ac ſi ad craſtinū cēnꝰ diē ntm̄ obituri.
¶ Suam. tuam. meam. noſtram. veſtram. in quocunq̄ꝫ etiaꝫ
caſu locanda veniunt ornatius poſtponuntur his prepoſitio-
nibus erga vel in. cum caſuali. me. te. ſe. mei. tui. ſui. ⁊c. quaꝫ
ſi preponantur minus enim concinne ſonant ꝓ prelocata

¶ Cicero ad Lentulum

Sunt enim teſtes ⁊ erunt ſempiterni meritorū erga me tuorꝫ

¶ Ad Curionem

Graui teſte priuatus ſum amoris ſummi erga te mei. Itē: Ve
tuſta illa neceſſitudo in me tua omnibus perſpecta eſt. Item.
Singularis illa beniuolentia erga me tua fiducie ſtimulos mi
bi ſuggerit preces meas nullam prorſus repulſam apud te ha
bituras Item. Summus amor erga me tuus nō paululū mi
hi ſpei confert te votis meis eſſe auſcultaturum
¶ Statuo verbum vel compoſitum eius pro delibero decen-
ter nā poſitum ornat plurimū

¶ Cicero ad. caium Anthonium.

Et ſi ſtatuerā nullas ad te lrās mittere ⁊c. Itē. Quid de re me
a ipſe ſtatueris: fac ſi me diligis vt ex te q̄ꝫ ꝓmū intelligam. Itē
Nōdū plene conſtitui q̄d in Paulini negocijs facturus ſuꝫ ve
rum cū ſtatuero cōfeſtim ad te ꝑſcribam. Item. Quid ſenatus
de me ſtatuerit mihi nondum cōpertū eſt vereor tn̄ ipm in ad-
uerſarij partem magis eſſe procliuem.
¶ Incultus is ſermo. dum puer eras Dum iuuenis fueras. te
noui. te dilexi ⁊c Venuſtius exꝓmitur A puero ab ineūte eta-
te ab ineūte puericia. a teneris. vnguiculis ab impubibꝫ ānis

¶ Cicero ad Plancum

Amorē aūt erga te ab ineunte puericia ſemper habui.

¶ Ad Lentulum proconſulem

Preſta te eū q̄ mihi a teneris (vt greci dicūt) vnguiculis es cognitꝰ

¶ Ad Ticium

Quā tu a puero ꝑſtitiſti Spero amiciciā noſtrā qua ab ipu
bibus annis colligati ſumus nulla obtrectatoꝝ ſiniſtra obluti
one eſſe ꝑiturā. Itē. Ioēm ꝙ laudatiſſima ꝓbitate vir ab ieun
te ſua etate extiterit dilexi ſane plurimū. Item Sororē tuā libe
rali forma puellā a teneris noui annis. Itē Pueri a teneris vn
guiculis honeſtis in iocis aſſuefaciendi ſunt. nā ſi iocis minus
decētibꝫ aſſueſcant. nūq̄ȝ legitimi ⁊ ꝓbi viri ſunt euaſuri. Itē.
Cum a puero te mei ſtudioſiſſimū ſemper fuiſſe cognouerim.
nil diffido teq̄ ad rem meā ꝑtinebūt ſumoꝑe eē peracturum
❡ Supina in u deſinentia perlepide ponūtur ꝓ gerūdijs acci
caſus ⁊ ꝑpoſitione ad Quis eñi neſcit hoc. tum q̄ꝛ breuiꝰ ē tū
q̄ꝛ iucundius ē audiendū lepidius ſonare ſi dixero: mirabile ē
dictu. q̄ȝ ſi protulero. mirabile eſt ad dicendum

❡ Cicero ad Petum

Diſſerūt nihil eē obſcenū nihil turpe dictu ❡ Ad Lentulū
Difficile dictu eſt de ſingulis ❡ Ad Lepidum
Tu ꝓ tua prudētia q̄d optimū factu ſit videbis. Itē. Quā vti
le factu fuiſſet. ſi meis paruiſſes hortaminibꝫ iā optime noſti.
Itē. Fedū relatu ē qd̕ ꝑdie egerit Pāphilus. Item. Nō eſt fa-
cile creditu quātis me affecerit doloribꝫ inopinus. Paulini ex
hac vita digreſſus. Item. Aulularia plauti quā in ꝑtorio corā
Senatu ⁊ ciuibꝫ Bratiſlauiēſibus egerā pulcerrima erat viſu
❡ Tum pro et. facete ponitur. ꝙ ſi duo ponēda veniūt. tūc di-
cito magis ſonās ſꝑ addatur. ſcd̕o tū vt petroniꝰ eſt tū doctus
tum ꝟtuoſus Plus eñi eſt aliquē eſſe virtuoſum q̄ȝ doctum ⁊
non virtuoſum ❡ Ad Plancum
Facilis gubernatō ē vt ꝑducat̄ āt magne tū diligētie ē tū fortūe

❡ Ad Petum

Cū Marco Fabio mihi ſummꝰ ē vſus valdeq̄ȝ eū diligo tū ꝓ
pter ſummā ꝓbitatē eius ac ſingularē modeſtiā tū ꝙ in his cō-
trouerſijs q̄s habeo oꝑa eius vti ſoleo. Item Paulinū ſꝑ ama
ui. tū ꝓpter ſummū eius ingeniūȝ: tū ꝓpter ſingularē ꝓbitatem
Item. Hermanā tuā tum quia formoſa: tum q̄ꝛ pulcerrime pu
dicicie ꝟgo ē nō poſſum non vehementer amare
❡ Tercie inflectionis noīa ium in gtō plurali habentia. ntūm
pluralem ornatius in is finiunt q̄ȝ in es

❡ Cicero ad Eneū Plancum

Accepi ꝑ breuis tuas lrās q̄bꝫ id qd̕ ſcire cupiebā cognoſcere

nõ potui. ¶ Ad Quintũ Ternium
Sʒ tamen tris fratres ſummo loco notos nolo habere ĩimicos
Itẽ Habeo tibi grãs ĩmortales ꝙ me tãto fauore ꝯplecteris
Itẽ Cũ oĩs iã homines fraudis et doli pleni ſint antichriſtum
credo breui eſſe naſciturũ
¶ Laudamus verbis. probamus etiã rebus. Probare itẽ eſt
laudare vel ꝯfirmare ¶ Cicero ad Mar. Marium.
Iſtã rationem ocij tui et laudo vehementer et probo.
¶ Ad Lentulum
Gaudeo tibi probari cõſiliũ meũ Item Qđ te Minerue alũnũ
dedicaueris maiorẽ immodũ et laudo et ꝓbo. Itẽ Ad id qđ e-
geris ꝓbẽ vel vicio dem neſcius ſuʒ Nã quid rei inde euẽturũ
eſt diuinare nequeo. Vereor tñ plus inde incõmodi q̃ʒ boni
accidet deus id mali auertat: Item Quis nõ vehementer pro
bat id laboris qđ in gymnaſio. Cracouienſi cũ limitatiſſima i-
dole ſtudentibus pro fame tue ãplitudine ſuſceperis.
¶ Opitulari ẽ opem ferre. vt opitulare mihi te rogo. valet opẽ
mihi feras ¶ Cicero ad Plancum
Subueni patrie Opitulare collegę ¶ Cicero ad publiũ figulũ
Qui antea obſcuris hoĩbꝫ aut etiã fontibus opitulari poteraʒ
Itẽ. Cũ mihi vnicus ſit gnatus ſibi vt opituler equũ ẽ. Item
Opitulemĩ mihi miſero vos ꝑ ĩmortalẽ oro deũ. Itẽ. Ex q̃ pe-
tronius nõ diffidit opam tuã ſibi fore accommodatã. mea cau
ſa ſibi vt opituleris ꝑ vltra mundanũ rogo deũ. Nam me pau
pertatis ſue vehementer miſeret.
¶ Memini meminiſti. ꝛc̃. memoria teneo et nõ memoriter ve
nuſte profertur pro recordor vel cogito
¶ Cicero ad Valerium
Credo te memoria retinere me corã Publio tecum locutũ eſſe
¶ Ad Curionem
Te rogo vt memineris ꝛ fortune dignitatis ¶ Ad Petum
Memini in ſenatu diſertim cõſularẽ ita eloqui. Itẽ. Nõ ambi
go vos memoria tenere quãtũ mihi iniurie feceri c Lẽtulus cũ
me furti accuſaret. Itẽ. Utinã ſtudẽtes meminerint quãtũ e-
ius cumulũ honoris accedit ex liberalium artiũ indagine. Itẽ.
Te velim meminiſſe illius diluuialis irruptionis que priori ã
no ſeſe vbiqꝫ terraꝝ diffuderat. vt dum ſenio confectus fueris
illam poſteritati memorare valeres.

¶ In mētē veīre ē recordari. Itē cogitare. ¶ Cice. ad Thernitū
Que mihi veniebāt in mētē eſtima ui me ad te ſcribere oprere.

¶ Ad Appium.

Ego te qđ tibi in mēte veiet mea intereſſe valde rogo. Itē. Cū
mihi in mētē venit id quo de me in tēplo cōueniſti a riſu me tē-
perare. nequeo autumo hoīem illū furijs agitatū in tātū demē-
tie incidiſſe. Itē. Heri cū ad Rubetū viſendi amenitatis graci
a me reciperē venit in mentē qđ ex me ſummope ſcire deſidera
bas de Pāphinella. ꝛ cū graminis virorē cōſpicor etiā memo
ria tenui id quod eius pulcritudine in morem herbe cito peri-
ture memoraſti. quid velim ipſe ſapis.

¶ Per pro valde in compoſitione ſonat aliquando tamen pro
plene ponitur

¶ Cicero ad Varronem

Tu quid ſis acturus ꝛ quid tibi placeat ꝑgratum erit ſi ad me
ſcripſeris

¶ Ad Dolobellam

Sunt enī ꝑmulti viri qui valitudis cauſa in hec loca ꝯueniāt

¶ Ad Celium Edilem

Tu velim ad me de oī reipublice ſtatu ꝑſcribas te vehementer
rogo. Itē. Ex quo te ꝑ benignū in oēs cōſpexeri q̄ inimice for-
tis malicia dimerſi ſunt. multū mihi fiducie ſuggeritur te huic
miſero ſuppetias eē factuꝝ. Itē. In quē exitū negociū tuū oē
peruenerit ſi ad me ſcripſeris pergratum mihi feceris.

¶ Opperior vbum deponens geminato p ſcriptū ſcat expecto
moror Nā operior ſimplici. p. ſcat tegor

¶ Cicero ad Thoranum

Nihil puto tibi eſſe vtilius q̄ȝ ibidē opperiri q̄ ad ſcire poſſis
q̄d tibi agendū ſit. Itē. Tu oppire hic tātiſper dū rediero. nam
breui adero. Itē. Ad collegiū ire ꝓpera ꝛ vide an magiſter lec-
turus ſit ego hic oppiar dū reuerteris ſed redi q̄ȝ pmū. Itē Op
peremi paululū hic dū pn̄tiam vrām dixero ſcio etem q̄ e veſti-
gio ad vos veniet nā dudū cupidus fuit videndi veſtri

¶ Afficio te cū abltō aliqđ bonū vel maluȝ ſcante repn̄tat. do
tibi. facio tibi Siļr afficis me. facis mihi ꝛc̄ Sȝ afficior a te va
let a te accipio. vt exēpli grā. Afficio te leticia. ſcat do vel facio
tibi leticiā Affectus ſuȝ voluptate. valet accepi voluptatē ¶ Il
lis vo verbis ſolent adiūgi noīa paſſionē animi aut corpis ſcā
tia. vt leticia gaudiū timor dolor. voluptas. triſticia. anxietas
meror moleſtia dānū dedecus tediū iniuria. ꝯtumelia munus

honoꝛ ignominia. beneficium vulnus moꝛs: ⁊cͤ

¶ Cicero ad Curionem

Plurimis maximiſq; muneribꝫ nos amicos ⁊ ciues tuos vniuerſos ⁊ rempublicā afficies ¶ Ad Celiū Edilem.

Magno doloꝛe me afficiſſent lr̄e tue niſi iā ⁊ rō ipa depuliſſet oēs moleſtias ¶ Ad Theriū ꝓconſulem

Adoleſcēs potēs ⁊ nobilis a te ignominia affect⁹ eēt. Itē Quāto me doloꝛe id mali qđ tibi obtigit affecerit nō facile ē ſcriptu. Item. Siīmenſum calamitatis pōdus deus tibi īpoſuerit eius te benignitatē adeptū iri ꝯſideres veli Nā q̄s in hac fluctuātis mūdi tēpeſtate erūnarū turbine afficit hos vt celeſtis dulcedinis māſura gaudia exoptēt hoꝛtatur. Itē. Indubie credere velim te etiā parētū oſſa in ſepulchꝛis magno gaudio affectuꝝ dū hic ꝓbe vixeris. Itē. Tā diris te cruciatibꝫ peſſima tua vxoꝛ afficit. vt apđ manes eē maueli q̄ȝ cū ea ꝑiter cōmoꝛari.

¶ Ego deceptus ſum lepidius exꝓꝛimitur auctoꝛe Cicerone.

Me mea fefellit opinio. ſpes vel exiſtimatio

¶ Ad Appium pulchꝛum

Id ne eū fallat te etiā atq; etiā rogo ¶ Ad Lentulum

Vehementer confidit his nr̄is lr̄is ſe apđ te gratioſum foꝛe q̄ ne ſpes eū fallat vehemēter rogo te. Itē. Reris te tua ſpōte latinas lr̄as adeptuꝝ: ſed tua te fallit opinio: nam nulla penitus ars abſq; magiſtro diſcitur. Itē. Dū tenera tibi etas eſt animū tuū in lr̄aꝝ ſtudio vt aleres velim. nam mollibus ingeniis ars facile inſeritur qđ ſi tātiſper progaueris dū etas aliq̄ntulū indurtuerit tua te fallet opinio. Itē. Artiū cupidus dū etas viget ⁊ mobilis eſt in eaꝝ te ꝓmoꝛdiis vt faſtiges te hoꝛtoꝛ ⁊ moneo nā ſi ſtudiū tuū dum ꝯſenueris diſtuleris falles certe exiſtimationē tuā. Itē. Tibi honeſto victuro ſit a puero in turpibꝫ rebus verecūdia. in honeſtis vero ſtudiū Nā pꝛobe minus educatus animus viliora ſꝑ adamat. q̄ſi in pꝛauitate alitus ad morū deniq; cultū ſubleuare conabere tua te lōge fallet opio. Nā ſucculi in ꝓmis toꝛtuoſi licet poſt hac in rectitudīe manu tractētur ad naturalē redeūt pꝛauitatē. Itē. Eſtimabā me mature ſatis ad te eſſe ꝑuentuꝝ. ſed longe me mea fefellit opinio.

¶ Cōficioꝛ ꝑ toꝛq̄oꝛ maceroꝛ. crucioꝛ vł cōſumoꝛ lepide ſonat

¶ Cicero ad Publium figulū

Tū nihilominus eius curis conficioꝛ. Itē. Floꝛētioꝛis etatis

petulãtiã moꝝ grauitate re frenare diſcamus vt cũ ſenio ꝯfecti fuerimus ad laſciuã minus ſimus ꝓcliues. Itẽ. Cõueni hodi e hoīem miſerrimũ tanta ꝯfectũ fame vt laxa cutis vix oſſib⁹ ad heſerat. Item. Obui⁹ mihi venit hodie vir tãta ꝯfectus inedi a vt me illo miſeriorẽ arbitrer vidiſſe neminẽ. Itẽ. Põponius ob filiole ſue interitum tot ꝛ tantis conficitur doloribus vt ho minem ſi videris alium certe putares

¶ Orbus orba orbũ Nomẽ tractũ a parentibus ꝗ̃ liberis ꝓua to ſumitur Iuxta illud Iuuenalis Orba tigride peior.

¶ Cicero ad Figulum.

Itaqꝫ orb⁹ his reb⁹ oĩbus ꝗ̃bus ꝛ natura me ꝛ ꝯſuetudo aſſue fecerat. Itẽ. Orbus vtroqꝫ parẽte quẽ ſibi eque fidũ habitu-rus ſit nõ facile inueniet quenꝗ̃. Itẽ Cũ pecunie me deficiant omni quoqꝫ ſuppellectili orbus ſim quid rerũ agã nõ intelligo

¶ Preſto aduerbiũ iũctum huic ꝟbo ſum es eſt. ꝛc. in oĩbus modis ꝛ tꝑib⁹ ſ̄cat adeſſe apparere. vel paratum eſſe

¶ Cicero ad Eneũ Pompeiũ

De mea volũtate in te ſic velim iudices me opa. cõſilio. ſtudio ſaluti tue preſto futurum ¶ Ad Curionem

Preſto mihi fuit ſeruus tuus vrbẽ ingredięti. Itẽ. Obſequiũ meũ tibi p̄ſto fore polliceor. Item. Cracouiã mihi conceſſuro chariſſima mea mater p̄ſto fuit. ꝛ ob meũ ab ea digreſſum lar-ge lachrymabatur. Itẽ. Si mihi hac vna in re preſto fueris ti bi bona fide promitto me poſthac nihil abs te eſſe petiturum.

¶ Cõducere ſ̄cat vtile eſſe vel commodum afferre

¶ Cicero ad Domicium

Illđ tñ tibi polliceor me ꝗ̃cũqꝫ ſaluti dignitatiqꝫ tue cõducere arbitrabor tãto ſtudio eſſe facturꝫ. quãto ſꝑ ſtudio ꝛ tu in rebus meis fuiſti ¶ Ad Lentulum

Multũ etiã puto reipublice cõducere. Itẽ. Plurimũ cõducit adoleſcẽtie incẽtiua calcare: vt cũ ad ꝑfectioris etatis gradũ aſ cẽderim⁹ eo facili⁹ vicia peſſundemus. Itẽ. Quis neſcit tꝑa-tũ ſomnũ ꝗ̃ colorẽ ſtomacho miniſtrat vitales ſpũs reficit. aĩm purgat. ꝛ totũ corpus ad honeſtã actionẽ ꝑducit. ad ingeniũ vi uacitatẽ vehemẽter cõducere. Itẽ. Verulis ꝛ decrepitis hoĩ-bus vinũ aduerſis ſenectutis duriciã optimũ remediũ nõ paꝝ cõducit Nã vino madidi reuiuiſcere videñ. ꝛ eos meſt ice capit obliuio ¶ Nõ mediocris dr̃ña ẽ inter agere habere referre. ꝛ

debere grãs Nã agere ē ꝟbis Habere animo Referre factis De
bere ex obligatione Grãs dicimus ꝟbis tm̄ ⁊ pñtialiter Grates
ꝓ ferimꝰ a re ⁊ factis. dū reconpēſamus damꝰ ⁊ hoc pñtialiť

¶ Ad Celium.

Tum vero quibus verbis grãs agam non reperio

¶ Cicero ad Ualerium iuris conſul.

Lentulo nrõ egi per litteras tuo nomine gratias diligenter

¶ Ad Uatinium imperatorem:

Nec em̄ tu mihi grãꝫ nõ mõ habuiſti. verūetiã cumulatiſſime
retuliſti. Itē. Qđ me tã pulcro munere affeceris. nã illud plu
rimi facio. grãm tibi habeo ſingularē. breui cū te cõuenero ac-
turus vberiorē. Itē. Dū tua in me beneficia tã cumulata ſint.
vt tibi grãs nõ ſim relaturus agam tñ quo ad vixero

¶ Inter hec ꝟba gratulor et gaudeo. hoc intereſt. ꝙ nrãm leti-
ciã exꝓmimus ꝑ ꝟbū gaudeo alienã ꝟo ꝑ gratulor. Nobis em̄
gaudemus. alijs vero gratulamur. iuxta Tullij ſnĩam

¶ Cicero ad Baſilium

Tibi gratulor mihi gaudeo. te amo. tua tueor a te amari quid
agas ꝗdue agatur certior fieri volo. Itē. Gaudeo mihi in ma-
iorē modū ꝙ ſcholaſtici cetus moderamē ſis aſſecutus. Deus
det vt oē id laboris qđ cū ſcholaribus es habiturus tibi maxīe
ſit laudi. Itē. Tibi pro veteri humanitate in me tua vehemen
ter gratulor ꝙ. Minerue domicilio ꝑfectus ſis. faxit deus. vt
oīa tibi ad vota reſpõdeāt. Item Qđ antique bone valitudini
reſtitutus ſis mihi gaudeo faciat deus vt ſp̄ ſaluus ꝑmaneas.
Itē. Pro mutuo nrõ inter nos amore tibi gratuler oportet. ꝙ
id officij ꝗ virtus tua magis eluceſcet tibi cõparaueris id vt tibi
deus ſecūdet opto. Itē. Deus tuã ꝯditionē vt approbet velim
Nã mihi vehemēter gaudeo te ī huiuſcemodi ſtatū ſublimari

¶ Celare ē abſcõdere. nõ manifeſte nõ apte exponere ſeu nar-
rare Dicimus em̄ Celo te hãc rē id eſt tibi nõ apte expono Iux
ta illud Ouidij in heroidibus Hoc te celauimus vnū Et Ho-
merus in. xvi Iliados inquit Ede quicꝗd ē nec me iſta re celes

¶ Cicero ad Celiū edilem.

Snĩam meã facillime ꝑſpicere potuiſti. nõ em̄ te celaui ſermo
nē. Itē. Si celaueris ꝗbus me iniurijs affecerit Lentulus co
rã plebe infidelitatis a me accuſabere. Itē. Quãuis ne ꝗd liti-
gij inter te ⁊ Pãphilū oriretur. ea que de te locutus ſit ſilētio ꝑ

terire ↄſtitueri. q2 tſi honoris tui eque ac mei ſemꝑ fuit ſtudio⸗
ſiſſimus. nõ poſſum. te celare loq̄citatē de te ſuam
¶ Oblectat ⁊ delectat ꝟba leticiā ⁊ voluptatē ſonāt vt delectat
me virens pratum: oblectat me vetus vinum
¶ Cicero ad Celium Edilem
In cõmunibus miſerijs hac tantū oblectabar ſpecula
¶ Cicero in orationibus
Studia humanitatis adoleſcentiā agūt. ſenectā oblectāt ſcd̄a
das res ornāt. aduerſis refugiū ⁊ ſolaciū p̄bent delectāt domi
⁊ foris nõ ipediunt Itē. Delectarūt me lrē tue maiorē inmodū
q̄ te optime valitudinis cõpotē eſſe ſignificabāt: Itē. Quos e
pule ⁊ res ſimillime oblectāt veluti pecora humū pni ſpectant
nec q̄ de ipſis ſucceſſura loquetur poſteritas curāt Quos vero
modeſtia delectat. ⁊ ꝟtus cūcta faciūt q̄bus imortalē ⁊ eā q̄dē
celeberrimā famā poſt ſe relinquant. Item. In vmbroſos ire
ſaltus vbi multe deliteſcunt pecudes ⁊ eas ſagacibus indaga
ri cattulis delectant hercle plurimum
¶ Tātiſper pro tādiu ⁊ dū ꝑ donec venuſtiſſime ſonāt Iuxta il
lud Therentij in Heautontumeromenon Tātiſper te dici meū
volo dū qd̄ te dignū ē facias ¶ Cicero ad Varronē.
Tibi igitur cēſeo latē dū tātiſper ibidē deferueſcit hec gratula⸗
tio. Itē. Fiole tue nuptias ſi te tātiſꝑ progari poteris. dū nego
ciatores nrī ex Sarmatia aduenerint gratiſſimū mihi feceris.
Itē. Animū tuū bonaꝝ artiū alimento tātiſper alere debes dū
vixeris. exēplo Socratis. qui in leticia ſedens ⁊ iāiam moritu
rus pulcrū fore arbitratus ē pusq̄ꝫ e vita migraret poemata vt
faceret ¶ Elegās modus dicendi eſt eo qd̄ ē vobis exceptis
te excepto. Itē. p̄ter te ſi dixero cū a vobis diſceſſerim a te digre
ſſum fecero ¶ Cicero ad Lentulum
Sic eñ vos exiſtimare velī cū a vobis mee ſalutis auctoribꝫ
diſceſſerim neminē eſſe cuius officijs metā eſſe deuictu nõ ſolū
cõfitear ſed etiā gaudeā. Itē. Qui mihi vnq̄ꝫ charior fuiſſet dū
a te diſceſſero ſcio ꝑfecto neminē. Itē. Quē pluris facerē. dū a
te digreſſum tulero nõ habeo quenq̄ꝫ. Itē. Hoc mihi ꝑmodeſ
tū ē ꝙ pleriq̄ꝫ oēs ingratitudinis arguendi veniunt: dū tñ a te
qui omnium gratiſſimus fuiſti diſceſſum fecero
¶ Studere eſt opam dare. vel diligētiā circa aliquā rē habere
¶ Cicero ad Lentulū proconſulē

Lentulū noſtrū eximia ſpe ſumma virtute adoleſcētē. tū ceteꝝ actibus q̄bus ſtuduiſti. tū in ꝑmis imitacione tui fac erudias Itē. Te hortoꝛ vt philoſophie ſtudeas. cui nihil vnq̄ȝ malus mortaliū generi (velut ſcribit Plato ad Thimeū) deoꝛū mune- re datū eſt. neq̄ȝ dabitur. Item Virtuti ſꝑ ſtudendū eſt. nā ipa ſola ſplendoꝛē z eternū honoꝛē affert facientibus. Item Teip ſum cognoſcere vt ſtudeas te moneo ridiculū eniȝ puto tua ig noꝛare. et aliena perſcrutari velle.

¶ Preſtare et antecellere eſt melioꝛem z excellentioꝛē eſſe. vt ſi dixero ꝑ eloquentiā. reliquis hominibꝫ tāto preſtātius. quāto hoīes beſtijs antecellunt Iūguntur aūt accō vel dtō. ſed oꝛna- tius datiuo Inde venit preſtās preſtantioꝛ ꝑſtantiſſimus.

¶ Cicero ad Lentulum

Nulla eīm erit hac preſtantioꝛ diſciplina. Item Proch pudoꝛ eſt ꝙ ſedis te poſterius libidinibꝫ cogitares velim nihil eſſe tur pius homine libidinoſo potius qui vtiq̄ȝ pecudibus antecelle re debet in hoc ꝙ rōnis decretū nō laſciuienti ſenſus impetum ꝑficiat. Item. Qui mētis ꝯpotes ſunt ſunt vt indocte preſteꝛis plebicole ſummopere elaboꝛant

¶ Deficit verbū ſecūdum Oꝛatoꝛes cū accō oꝛnate cōſtruitur et ſignificat carere vel deſerere vt ſi dixero Plura quideȝ ſcrip ſiſſem. ſed deficit me dies. i. carētiā diei habui. Iteȝ. Vita moꝛ talis cito deficit id eſt deſerit.

¶ Cicero ad Seruiū Sulpiciū

Ea me ſolatia deficiūt que ceteris non defuere. Item Multū mihi libroꝛū in prioꝛibꝫ nūdinis emiſſeȝ niſi pecunia me defe- ciſſet. Item. Nil tibi mirū ſit ꝙ ſol hiberno nos tp̄e cito defici- at Nā breuem in noſtro hemiſperio deſcribit paralellum.

¶ Gratificari ſignificat gratū vel acceptū facere

¶ Cicero ad Lentulum

Pompeio ſe gratificari putant ¶ Ad Valeriū.

Cur eniȝ tibi hoc non gratificer neſcio. Item. Putabā me tibi vehementer eſſe gratificaturū. ꝙ centū tibi aureos mutaueris ſed mea me fefellit opinio. ſpopondiſti mihi q̄dem illos ſine vl la progatione ad ſextū. kalendas Januarias eſſe redituꝝ. nūc hoc cū illos repeterem mihi ſucceſuiſſe videbare. Itē. Nihil tibi puto eſſe honeſtius. nihil ꝑſtantius. q̄ȝ ſi virtutis amore alicui gratificabere atq̄ȝ ſeruies.

¶ Nactus ſuꝫ a ꝟbo nãciſcoꝛ ꝑ iuẽi vł repꝑi poſitũ lepide ſonat

¶ Cicero ad Lentulum

Nactuſqꝫ tp̄s h̄ magis idoneũ q̄ꝫ nũq̄ꝫ ãtea ¶ Ad Appiũ

Pluribꝰ ꝟbis ad te ſcribã cũ plus ocij nactꝰ ero. Itẽ. Cũ pau
lulũ q̄etis nactus fuero tibi omnia vt acta ſunt exarabo

¶ Proficiſcoꝛ quãuis ꝑcet õnez motuꝫ. tñ maxĩe de loco dꝛ. vt
Uirgili. in p̄mo. Eneid. Nũc lem̄ tyꝛijſqꝫ diẽ troyaqꝫ ꝓfectis

¶ Ad Lentulum

Afficioꝛ ſummo doloꝛe eiuſmoĩ tp̄a pꝰ tuã ꝓfcões ꝯſecuta eſſe

¶ Ad marcellum

Tũ cũ Theophilus ꝓficiſceretur nõ potui ei nihil lrãrũ dare.
Itẽ Rumoꝛ it te Romã eſſe ꝓfectuꝝ. q̄ſi me itineris tui comi-
tẽ eẽ velis vna tecũ irẽ q̄ꝫ libẽter Itẽ Si te artiũ et ꝟtutis tenet
deſideriũ ad philoſophãdũ. ꝓficiſcere Liptzigk vbi oĩa doc-
trinaꝝ magiſtra Pallas placidiſſimam ſibi delegit ſedem

¶ Pretermitto ꝟbũ apud Ciceronem in frequẽti vſu. ſ̄cat p̄te
reo. relinquo omitto ¶ Cicero ad Lentulum

A me nullũ tp̄s p̄termittitur de rebus tuis ⁊ dicẽdi ⁊ cogitãdi.

¶ Ad Eundem

Nos tñ nihil qđ ad eã rẽ ꝑtinet p̄termittimus. Itẽ. Si q̄cpiã
noui vobiſcũ acciderit id ad me ꝑſcribere vt nõ ꝑmittas te rogo
Itẽ. De me ſic exiſtimares velĩ me nihil penitus laboris qđ ti
bi tuiſqꝫ vtilitati eẽ ꝑſpexero p̄termiſſuruꝫ. Item. Quãuis tm̄
mihi moleſtie feceris vt tibi iure optimo ſuccenſerẽ. tibi tñ dũ
accõmodatus eſſe potero nõ p̄termittã ⁊ ſi nihil ex me cõmodi
nihil etiam habebis damni

¶ Facile ꝟbis adiũctũ ſ̄cat clare ſeu nõ dubie Junctũ vero cũ
noĩe exigit ſuꝑlatm̄. vt facile doctiſſimꝰ deſiderat etiã cõꝑatm̄
⁊ noĩa diuerſitatẽ ſ̄cantia. vt facile. diſſilis. ⁊ cõpoſita a pꝛe vt
Facilepꝛeſtat Facilis aũt hoĩem exoꝛabilẽ ſ̄cat Juxta illđ Uer
gilij in quarto Geoꝛgicoꝝ Et faciles venarare napeas

¶ Ad Lentulum.

Meã erga te beniuolẽtiã facile ꝑſpicies ¶ Ad Eundẽ

Cũ quidẽ lrẽ tue q̄s pꝛoxime miſeras (qđ facile intellexeri) ꝑiu
cũde fuerũt. Itẽ. Reliqua q̄ ob celerẽ tabellarij pꝛofectionẽ tibi
ꝑſcribere nequi ex Lẽtulo facile accipies. Itẽ. Te arbitraboꝛ
iã facile ꝑſpexiſſe quo in te ſꝑ fuerim animo. q̄obꝛem tibi ꝑſua
dere nolito me tuis rebus eſſe obfuturum

¶ Potior ṽbũ tercie cõiugatõis excepto infinitiuo vbi ſeq̄tur
quartã. ſicut ⁊ in pticipio. ꝑcat aliquid cũ difficultate aut deſi-
derio aſſequor Cõſtruitur aũt aliqñ cum abltõ. vt apd̓ Vergi
liũ pmo Eneidos Egreſſiq; optata troes potiũtur arena Et in
iij. Eneid. Polidoꝝ obtruncat ⁊ auro vi potitur Aliqñ ṽo gtῑ
ſibi iungit vt apud ciceronẽ ¶ Ad Lentulum
Ociũ exoptandũ ẽ quod hi preſtaturi videntur q̄ reꝝ potiũtur
¶ Ad Eundem
Nos q̄dez hoc ſentimus ſi ploratũ tibi ſit poſſe te illius regni
potiri nõ ẽẽ cũctandũ. Item. Reipublice adminiſtratõe potiti
neq; honoris neq; potẽtie. nec alicuius oblectamẽti grã iuſti-
ciã. ceteraſq; ṽtutes negligere debẽt. qd̓ ſi fecerit deũ ſp habẽt
comitẽ. Itẽ. Lõgeue vite potituri parentũ ſenectutẽ fouere. ⁊
pma ⁊ maxima eis debita pſoluere debemus vt factis eoꝝ vi-
ciſcitudinẽ reddamus cũ p̄ſertim nos ſaluti ſue antepoſuerint
⁊ nobis omne id quod poſſidemus contulerint
¶ Iſti gtĩ. mei. tui. ſui. noſtri. veſtri. ornatiſſime ponũtur cum
iſtoꝝ noĩm cõpatiuis aut ſuplatiuis. amicus. amicicior amiciſ
ſimus. amãs amãtior amãtiſſim⁹. ſtudioſus ſtudioſior ſtudio
ſiſſimus ¶ Cicero ad caium Anthonium.
Cũ Põponius hõ oĩm meoꝝ in te ſtudioꝝ ⁊ officioꝝ maxime
cõſcius tui cupidus noſtri amantiſſimus ad te pficiſceretur a
liquid mihi ſcribendum putaui.
¶ Ad Vatinium imperatorem.
Hoc exiſtimes neminẽ me tui amãtiorẽ fore. Itẽ. Petronium
mei amiciſſimũ tui quoq; ſtudioſiſſimũ tibi magnope cõmen-
do. Item. Qui tui eſſe amicitior nõ facile reperies quenq; Nã
nihil periculi eſt quod tua cauſa non ſubiret q̄; ſtudioſiſſime.
¶ Cũ oratores ⁊ rhetores affectus hoĩm ⁊ aĩos ꝯciliare ſoleãt
ideo ipm ṽbũ qd̓ fini adiectũ multum afficit in fine potius lo-
cant q̄; in principio orationis. et obliquos poſt verbum ponẽ
dos ante verbum ponũt
¶ Ad Seruium Sulpitium.
Hoĩem ſumma pbitate. humanitate. obſeruãtiaq; cognoſces
¶ Ad Ceſarem imperatorem.
Publiũ caſſum ex oĩ nobilitate adoleſcentẽ dilexi plurimum.
¶ Ad Brutum
Lucio Ticio equiti romano in pmis honeſto ⁊ ornato familia

riſſime vtor. Jtē. Exploꝛata pꝛōptitudīe ⁊ acutiſſima indulgē
tia adoleſcētē quē vnis mihi cōmēdaſti lrīs ꝑ voto tuo tractabo

Item — { Hebetiſſimo / Obdurato / Obtuſo / Agreſti } — ingenio puer non poſſum non vehemēter obedire

Hebetiſſimo
Obdurato ingenio puer non poſſum
Item Obtuſo non vehemēter obedire
Agreſti

¶ Neminē et nihil Negationes ſi qñ in fine vel prope poſueri
mus orōem noſtrā in maiorē modū ornauerimus Jtidem faci
endum cum ſigno vniuerſali ⁊ particulari affirmatiuo.

¶ Cicero ad Appium:

Hoc mihi gratius facere potes nihil ¶ Ad Therētiā.
Jnimici ſunt multi inuidi pene oēs ¶ Ad Valeriū iuriſcō.
Nam illuc ſi veneris tanq̄ Ulixes cognoſces tuor neminem

¶ Ad Curionem

Jllō ꝑfecto cognoſces mihi te neq̄ chariorē neq̄ iucūdiorē eē
quēq̄. Jtē. Quē pluris facerē te vno noui hercle neminē. Jtē
Qō mihi plus voluptatis attuliſſet habeo nihil. Jtē. Jndubi
e crederes veli negocia tua maiori mihi cure eſſe q̄ rē meā oēm
¶ Annū. mēſem. noctē. diē. dū ſine vllo interuallo abijſſe ſ̄ca
mus. in accō ponimus Sin aūt aliq̄d more vl' temporis inter
ueniſſe denotauerimus. in ablatiuo ſcribemus

¶ Cicero ad Therentiā ⁊ Tulliolam

Mihi āt oculos meos dies nocteſq̄ ꝟſatur ſqualor veſter me
ror ⁊ infirmitas ¶ Cicero ad Lentulum.
Aulo Trebanio. q̄ in tua ꝓuidentia magna negocia ⁊ āpla ⁊ ex
pedita hꝫ multos ānos vtor valde familiariter Jtē. Quattuor
iā annos in hoc Minerue domicilio laborauerī nihil tū bñfici
orū mihi collatū eſt. Jtem. Licet duos tecum menſes fuerim
tibi ſemper obſecutus nihil tamen mercedis abs te recepi
¶ Habere reſpectū l' cōſideratōēꝫ ad locū. tps ⁊ ꝑſonā. ornate
exꝓmitur ꝑ hoc qō ē. rōnēꝫ habere. vt ſi dixero Tuar erga me
poſſeſſionū rōem habui. valet. reſpectū ad eas habui.

¶ Cicero ad Plancum.

Peto a te vt mei rationē habere velis ⁊ ſalutis dignitatis mee

¶ Ad Appium pulchrum

Ut habere rationē poſſis q̄ loco me duenies ego in ꝓuinciā ve
ni. iter in Siciliā facio. Jtē. Florentioris etatis tue rationē vt
habeas te hortor nā ſi nihil doctrine mō ꝑdidiceris. dū pigraſe

nectus aduenerit ignauie tue vehemēter penitebit. Itē. Opti
me noſti quāto ſit nocumēto malorꝝ ꝯtuberniū velis itaqꝫ ha-
bere rationē filij mei. vt eorundem cōmertium declinet ne qui
copiā putredinis vuarꝝ more ab alijs contrahat

¶ Hic ſcat locū pñtem ei q̇ loquitur Iſtic ſcat locū pñtem ad
cū q̇ audit vel cui ſcribitur Hic vero locum abſentē ab vtroqꝫ.
Eodē mō ſcant pronoīa Hic. iſte. ille. Breuiter ergo ꝛ puenu
ſte. hoc totum ſi dixero In eo loco vbi tu es. exꝑmo per illic.

¶ Cicero ad Valerum iuriſcōſultum

Ibi malis eſſe vbi aliq̄ numero ſis q̄ꝫ iſtic vbi ſolus ſapere vi-
deare. q̄ꝫq̄ꝫ q̇ iſtinc adueniunt partim te ſuꝑbum eſſe dicunt

¶ Ad Trebatium

Pūgit me rurſus ꝙ ſcribis te eſſe iſtic libenter. Item. Da ope
ram vt iſtinc veniam priuſq̄ꝫ abceſſeris. Item.. Non miror ꝙ
Paulinus Romam poſt habuerit cum preſertim ob viciatum
aeris tractum illinc multos peſtis enecuit

¶ Satis mature a Cicerone vſurpatur pro ſatis in tpe Nam
teſte Aulo Gellio Mature dicitur fieri quod neqꝫ citius neqꝫ
ſerius fit ſed medium quoddaꝫ eſt temperatū. vt ſi dixero Eſti
mo te ſatis mature Cracouiam eſſe venturum. Unde ꝛ ſcite.
Vergilius in primo. Eneidos: dixit. Maturate fugam id eſt
non celeriter. ſed iperare facite ne ex celeritate verſe forēt naues

¶ Ad Appium Pulcrum

Ad te ſtatim manu mea ſcriptas litteras miſi. quas quidez ex
tuis litteris intellexi ſatis mature ad te eſſe perlatas. Item.
Tarditatis me arguis ꝙ de te Pamphili rebus non feceri ī ſta-
tim certiorem. non ſit tibi mora longa mature ſatis ſtatum ne-
gociorum ſuorum a dte perferri curabo. Item Verebar nos
vix ad ſolis occaſum huc eſſe profecturos. cum tamen matu-
re nimis peruenerimus. reor nos. ad duo ferme miliaria ante
q̄ꝫ ſol ruat eſſe ituros Item Conſulerem certe vt hinc matu
re proficiſceremur Nam longum nimis iter eſt

¶ In eum vel talem locum ſcripturus lepidius ſcribam per
eo. Peruenuſte autem aliquando dum opus fuerit ſubiungi-
tur quo: quod valet in quem locum

¶ Cicero ad Appium

Sed eo conceſſiſti quo ego te ne perſequi quidem triginta die
bus poſſem Item

Spero nos mature ſatis eſſe conceſſuros eo. Item. Cum peſtilentie morbus (quem deus auertat) incrudeſcere ceperit tibi ſuadeo vt eo greſſum feras ⁊ clementioris aure ſpiritũ haurias Itẽ. Utinã rapidus me turbo eo perduceret vbi Arabum ſaltus timiana ⁊ opobalſemum ſpirant

¶ Non ſolũ Non mõ Non tantum Ex vna ⁊ ſedecima Uerũ etiã Sꝫ ex altera pte venuſtiſſime ſibi inuicẽ correſpondet

¶ Cicero ad Appium

Me tibi nõ amicũ modo verũ etiam amiciſſimũ exiſtimes veli

¶ Ad petum

Neqꝫ ſolũ tua cõmẽdatõe que apd me valet plurimũ ſed etiã volũtate ac iudicio meo. Item. Paulinus homo ẽ nõ prudẽs tantũ. ſed ⁊ vir equus et curioſus. Item. Qd ſi os tuũ impudẽs nõ cohibueris nõ ꝯuitiis mõ afficieris. verũ etiã vapulabꝭ

¶ Pro vtili aut fructuoſo ꝑpulcre ponitur hoc indeclinabile. frugi. teſte. Quĩtiliano. li. i. Mar. Celius ſe eſſe hoĩem frugi vult ꝓbare Et Plautus in aſinaria. Quãqꝫ ego ſum ſorditatꝰ frugi tñ ſum Et rurſum Meum virum frugi rata ſum.

¶ Cicero ad Petum

At vero Piſo ille frugi in ãnalibꝫ ſuis q̃ritur adoleſcẽtes libidini deditos eſſe. Itẽ. Frugi tibi erit ſi meis hortaminibꝫ morẽ geſſeris. Item. Quis dubitat viros illos frugi eſſe qui recte philoſophãtes rez publicaz publicationẽ adipiſcũtur. Nam Plato ſcribit. in. vi. de repub. Niſi philoſophorũ genus ciuitatꝭ ſuſcipiat gubnacula. nec ciuitati nec ciuibꝫ vllã fore reqẽm

¶ Negatio Nõ. repetita. interiecto ṽbo poſſum valet. neceſſe eſt vel oportet Exempla patent prius

¶ Aa Petum

Non poſſum ei non amicus eſſe ¶ Ad Dolobellam.

Tñ non poſſum non cõfiteri. cumulari me magno gaudio

¶ Minerua dea ⁊ multarũ artiũ inuentrix. cũ artẽ ⁊ rationeꝫ polliceatur plerũqꝫ apd Ciceronẽ pro ingenio ponitur Autore etiã Horatio Tu nihil in vita facies diceſqꝫ minerua.

¶ Cicero ad Appium

Id puto me non inuita Minerua eẽ factuz. Item. Tm̃ minerue habet Panphilus. vt qui eum ſenſuum acrimonia antecellat non puto facile inuenies quenq̃

¶ Cõuenire ꝓ alloq̇ apd Cicero. ẽ vſitatiſſimũ ¶ Ad Appiũ.

Si Clodiũ conuenero ex illius ſermone ad te ſcribam plura.

¶ Ad Eundem

Qđ ſcribis tibi mandi cauſam eã fuiſſe: vt me conuenires id mihi ne mentiar gratum eſt. Item Ut te non preteread quo me loco cõueneris ad rubetum eo virentia gramina viſurus. ſi qſ piã vbi ſim rogauerit ibi me offendes. Item. Uenter mihi vacuus fame crepitat ibo domuꝫ. ⁊ matrem conueniam vt mihi paululum cibi det.

¶ Uoce neutrali vtpote nullum vel nihil. ornatiſſime vtimur loco compatiuoꝝ maſculini vel feminini generis. eo ꝙ neutrũ genus indifferẽs eſt ad vtrumqꝫ. vt ſi dixero Nihil eſt Paulio preſtantius. valet. Nullus vir eſt preſtantior Paulino

¶ Cicero ad Dolobellam.

Nihil eſt enim (crede mihi) virtute formoſius: nihil pulcrius: nihil amabilius ¶ Ad Papirium Petum

Si enim tibi me nihil gratius facere poſſe. Item. Sorore tua nihil eſt venuſtius. nihil certe iucundius. Item. Nihil egregio adoleſcente conducibilius. nihil honeſtius ꝙ̄ tenellum ſuuꝫ animum pulcerrimis alere diſciplinis.

¶ Accõmodatum pro vtili ⁊ neceſſario. Apud Ciceronem nõ minus vſitatum eſt: vt in multis patuit exemplis

¶ Ad Appium.

Te quoqꝫ cõfido ea eſſe factuꝝ que mihi intelliges maxime eẽ accomodata ¶ Ad Eundem.

Tũ mihi ille dixit accõmodatũ ꝑfore tibi ſi ad illam maritimaꝫ partem acceſſiſſem ¶ Ad Eundem

Erit id mihi multo breuius: multoqꝫ accommodatius. Item Non nimiã geſtire leticiam nec magno nimis dolore affici vehementer accõmodatuꝫ eſt homini rationis acumen obſeruaturo. Item. Si operam meã accommodatũ fore perſpexeris illam tibi peculiarem eſſe putato

¶ Propter tuam amiciciã erga me. ⁊ cõſimiles ſententie ornatius multo ſcribuntur per hanc prepoſitioneꝫ pro. accuſatiuis mutatis in ablatiuos iuxta naturam prepoſitionis

¶ Cicero ad Publiũ philippum

Te aũt pro vetere noſtra neceſſitudine etiã atqꝫ etiam rogo

¶ Ad Lucium Paulum

Nunqꝫ mihi fuit dubiũ quin te pplus romanus pro tuis ſum

mis in rempublicā meritis conſulem facturus eſſet.

¶ Ad Curium proconſulem.

A te maiorem immodum peto: vt eum pro noſtra neceſſitudīe in tuam fidem recipias. Item. Exiſtimabam pro magno meo in ſcholares ſtudio aliquid me inde fructuum eſſe reportaturū ſed longe aliter euenit q̄ credideram

¶ Apud omnes gentes: terras in omni loco. ſcripturi: venuſti us ſcribemus: vbiqꝫ gentium: terrarum locoꝝ Silr per oppo ſitum. nullibi terrarū: locorum. gentium. vel nuſq̄ gentium: quod valet: in nullo loc o gentium Silr alibi gentium: terraꝝ ⁊c̄. valet. apud alias gentes: terras ⁊c̄..

¶ Plautus in Amphitrione.

Immo ego te niſi nunc. hodie. nuſq̄ vidi gentium

¶ Idem in Menechino

Nuſq̄ ꝓhibentur blandiores gentium meretrices. Itē. Nullibi gentium eſſe mauelim q̄ rome. Itē. Ex quo letifere Apollinis ſagitte vbiqꝫ ferme terraꝝ in humanū genus decidant illas: ⁊ in hanc noſtram plagā eſſe caſuras ꝑtimeſco. Item Eſtimo nullibi locorū tapide peſtis luem magis incrudeſcere q̄ vbi terre limoſis paludibus irrigue fetidū exalant vaporem

¶ Pro apparet mihi vel tibi ⁊c̄. venuſtius ponitur. videor mihi. tibi. ⁊ cetera. ⁊ non videtur mihi. tibi. ⁊c̄

¶ Cicero ad Appium

Cuius mihi videbar fidelitatem erga te perſpexiſſe

¶ Ad Eundem

Cum Lucium Claudiū Corcyre cōueniſſem mihi cum illo cū loquerer tecum loquī viderer

¶ Ad Thernium

Et ſi mihi videor intellexiſſe. Itē. Pro magnis tuis in me meritis non videor mihi vnq̄ tibi gratias referre poſſe. Itē. Videor mihi probe intellexiſſe quid tecum de me locutus ſit Pāphilus. Item. Et ſi ab ineunte puericia in litteris ſemper ſim verſatus centum quoqꝫ annos in illarum ſtudio explerē paululum tamen doctrine viderer aſſecutus. dum ad ea que diſcēda remanerent rationem habuero.

¶ Vaco ꝟbum cum ablatiuo conſtructum carere ſignificat vl' regere vt Vaco pecunia id eſt careo Cum datiuo vero ſignificat operam dare vt Adoleſcens vacat philoſophie id eſt ſtudet

vel operam dat

¶ Cicero ad Curionem

Preſertim ꝙ in quo accuſabar culpam vacarem. Item. Qui dulciſſimos ſtudiorum fructus autumnali ſenectutis tempo/re eſt lecturus ille animi ſui culture ſub verno ſydere dum cor pus ſucciplenum eſt vt vacet neceſſe eſt. Item. Miror tanti te ptholomeum emiſſe cum preſertim nunc ere vaces. nec ali/quam fiduciam conſequende pecunie habeas.

¶ Opere precium eſt. elegantiſſime etiam ponitur pro vtile ẽ: neceſſarium eſt

¶ Homerus nono Iliados

Ad quem reſpondens Achilles operepreciū inquit princeps circūſpectiſſime me iſtiuſmodi orationi reſpondere. Item Doc tus vir euaſurus operepreciū eſt. vt eo te conferas vbi pub lice optimarum artium fiunt profeſſiones. Item. Hortos et pomaria habiturus operepreciū eſt. vt ante ſurculos ponat inſitionem faciat. ⁊ herbas aromaticas plantet

¶ Oblitus ſum. Ornatius exprimitur ab animo meo excidit. vel ab animo effluxit

¶ Cicero ad Trebatium

Si noſti oblitus es dabo operam vt iſtic veniam anteꝗ pla/ne ex animo tuo effluo

¶ Cicero ad Lucium Luceium

Que cogitatio cum mihi nō omnino excidiſſꝫ etenim penitus inſiderat Item Ab animo tuo nondum excidiſſe reor quid ad te prioribus litteris ſcripſerim. ꝙ autem mihi morem non geſſeris te (crede mihi) vehementer penitebit Item Ioma li quod antea mihi feceras ab animo meo nondum effluxiſſe co gitares velim. qua propter me laceſſere vt deſinas te hortor. quod niſi feceris. eueniet tibi aliquid maximi mali Item Exquiſitiſſimus Petronij dolus quo me fefellerit menti mee. in tantum inſedit. vt nullo vnꝗ pacto excuti ⁊ effluere poterit

Et tantum de Hortulo elegātiarū

¶ Sequitur deſcṕtio vrbis Cracouie

Ametſi in floꝛulento: Ciceroniane eloquentie campo multi alij herbeſcētis viriditatis pullulēt ſurculi: pluri maqꝫ creuerint gramina aromaticam ſuauitatē ſpiran tia in anguſtū hunc hoꝛtulum cōplantata Tum ꝙ pti ab animo exciderint Tum etiam: qꝛ humillimis folijs terre ad herent: queſiti ſunt difficillima: ſatis tñ voluptatis me vobis pꝛo mollis ingenij abilitate aduexiſſe arbitraboꝛ Dum cerebel li veſtri fragilitatem aliq̄ ſaltem iſtiuſmodi viridarij floꝛe refece ritis Verū poſteaq̄ꝫ natu eritis grandioꝛes in ſpacioſiſſimum Tullij pꝛatum vberioꝛe floꝝ dulcedine refertum e veſtigio vt ambuletis vos non hoꝛtoꝛ ſolum: ſed etiam maioꝛēimmoduꝫ rogo Coꝛuini quoqꝫ aliquando vt memineritis vos obſecro q̄ omne id virium quod vltra mundanus dederit deus pꝛo inge nij veſtri incremento effundere pꝛeſto ſuꝫ Item valete ex Bꝛa tiſlauia pꝛidie nonas Septēbꝛes Anno ſup̄ milleſi. q̄ngen. p.

Laurentij. Coꝛuini Nouofoꝛenſis. Ode Saphica Endecaſyllaba: dicolos tetraſtraphos Peonice de Polonia ⁊ eius Metropoli Cracouia

Terra diffuſis ſpacioſa campis
Tenditur longe geminam ſub arcton
Mille quam durus renouat Feracem
Sarmata bobus
Hanc licet multi latices ameno
Alluunt riuo: tamen inter amnes
Pulcrioꝛ multas vitreus peragrat
Viſtula gentis
Cerulum tollens caput a niuoſa
Rupe: toꝛrenti ſimilis rapaci
Deinde congeſto patulos fluoꝛe
Fertur in agros
Regie celſus ſinuoſis vꝛbis
Pꝛeterit muros: vbi Graccus hoꝛum

Auctor agreſti ſtatuiſſe fertur
Jura colono
Hic ſibi pulcrã Joue nata ſede — Laus vrbis Cracouieñ
Pallas elegit. teneráqꝫ virgo — ab Academia
Imbuit ſummi patris erudita.
Dote iuuentam
Edocet formis varijs ſolutum — A philoſophia
Lite diſcordi chaos: ꝛ latentis
Prima nature peritura nullis
Semina ſeclis
An deus nubeſue tonent aquoſe
Aeris ſpiſſi. triſidum vt iacentes
Fulmen in terris iaculetur ictu
Sepe fragoſo
Unde Brumales veniunt pruine
Et vapor largo reſolutus imbri
Flabra ventorum reflueqꝫ magni
Tethios eſtus
Curſitus charl e regione fratris — Ab aſtrologia.
Roſcidus Lune globus it ſub vmbram
Sepe mortales piceam tuentes
Lampada terrens
Aureus criſpo veniens ab Jndo
Phebus. aſtrorumqꝫ ſui meatus
Hic viros luſtrat nimium profunda
Mente capaces
Pegaſi ſancte laticis puelle — A poetis
Hic ſonant plectro modulos canoro
Colle Cirrheo ꝛ ſapiens relicto
Ludit apollo

Educat pulcras Venus hic puellas — A venuſtate puellaꝝ.
In iouis ſummi thalamos ituras
Poma que ſole teneant Atlantis
Aurea digne
Aut odoratis ſedeant in her bis
Qua nemus myrrha redolet Sabeum
Fundit ⁊ rubri pelagi niuales
Concha lapillos
Pulcrior virtus latet in venuſto — A puericia earūdem
Corpore. a nullo interitura fato
Dotibus cuius veniunt per euum
Omne cauende
Nec procul multa ſpecus excauatus — A copia ſalis
Arte. ſub fauces Verbi profundas
Tendit ⁊ ditis tenebroſa nigri
Tartara pulſat
Intus obſcure poſuere notes
Turbidis ſedem tenebris opacam
Etheris picti iubar expolitum
Vſqꝫ peroſe
Nam nec Aurore radijs: nec vllo
Sole luſtratur. ſuperum per axem
Siue ſub terras ruit ad ſepulti
Orbis alumnos
Huius cecis latebris amare
Exeunt rupes ſalis. ⁊ ſub auras
Turbinis magni ſuperas citata
Mole trahuntur
Sudat occultis ſpecus hic cauernis
Fontis eterni laticem is rigorem

Contrahit puri ſalis vt calenti
Eſtuat igni
Iſta ſaturni ſenioris aſtro — A copia plumbi
Liuido. ꝛ pigro remeantis orbe
Terra fecundis nimium dehiſcit
Feta metallis
Mille nec longe rapidis equorum
Curſibus fertur globus inquietus
Siue Sol lucem vehit. aut opacas
Luna tenebras
Inde connexum ſubitura celum
Era in exhauſtis latebroſa venis
Et ſimul ſurgit rudis impoliti
Lamina plumbi
Hec viros tellus alit alma vaſta — A proceritate viroꝝ
Molle proceros Viadi fluenta
Fiſtule aut quales nemoroſa radunt
Flumina quercus
Marcij crebro proceres capeſſant
Arma in hoſtiles ruitura turmas
Et ferunt pulchris ſpolijs onuſti
Sepe tropheum
Que tuis ſumme pater incola artis
Fixa delubris tibi conſecrarunt
Rurſus vt dextro patrios reuiſam
Marte penates

¶ Impreſſum dauentrie ꝑ me Jacobum de Breda
Anno domini Milleſimo quingenteſimo
decimo quarto: Jdibus Aprilis: